Nr. 39. Toruń, dnia 24-go grudnia 1927 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Pomorskiego.

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego": Pomorski Urząd Wojewódzki, Toruń.
Prenumerata kwartalna 3 złote. — Cena ogłoszeń: wiersz łamowy 60 gr.

TREŚĆ:

A. PRZEGLĄD PUBLIKACYJ.

1. Zwraca się uwagę na następujące przepisy, ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P.:

a) Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim Dz. Ust. R. P. nr 110, poz. 934.

b) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych i Pracy i Opieki Społecznej, zawierające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem. Dz. Ust. R. P. nr. 111, poz. 942.

c) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych, Spraw Wojskowych oraz Komunikacji w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego. Dz. Ust. R. P. nr. 111, poz. 943.

d) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie wykonywania czynności komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych. Dz. Ust. R. P. nr. 111, poz. 944

W myśl zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 17 b. m. l. dz. P. A. 3598/27 ogłasza się poniżej:

a) instrukcję tegoż Ministerstwa do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 53 poz. 468),

b) wykładnię Ministerstwa Skarbu, dotyczącą opłat stemplowych od podań stron, oraz od świadectw urzędowych, przewidzianych wspomnianem wyżej rozporządzeniem o prawie przemysłowem.

Toruń, dnia 22. grudnia 1927 r.

Wojewoda:
Młodzianowski.

L. dz. V. A. 1—6411/27.

221. Instrukcja Ministerstwa Przemysłu i Handlu do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem. Dz. Ust. R. P. nr. 53, poz. 468.

Uwagi ogólne.

1.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem będzie nazywane w niniejszej instrukcji „ustawą przemysłową" bez innego, dalszego określenia; artykuły powołane w niniejszej instrukcji bez dalszego określenia należy rozumieć jako artykuły powyżej zaznaczonego rozporządzenia.

2.

Ustawa przemysłowa nie obejmuje postanowień, regulujących stosunki pracy w przemyśle, stąd obowiązujące dotychczas w tej mierze przepisy austrjackiej oraz niemieckiej ustawy przemysłowej, zarówno materjalne, jak i formalne (co do władz i postępowania) nie tracą swej mocy z chwilą wejścia w życie ustawy przemysłowej, lecz dopiero w miarę wchodzenia w życie polskich ustaw względnie rozporządzeń, regulujących stosunki pracy w przemyśle i handlu.

3.

Zatrudnienia lub przedsiębiorstwa wyłączone artykułem 2 z pod postanowień ustawy przemysłowej są już w przeważnej części uregulowane w innych specjalnych ustawach i rozporządzeniach, w odniesieniu zaś do dotychczas nieuregulowanych, pozostaje w mocy aż do odnośnego uregulowania dotychczasowe, tyczące się wyłączonych z pod ustawy przemysłowej zatrudnień lub przedsiębiorstw, dzielnicowe przepisy ustawodawstwa przemysłowego.

Według powyższego pozostają w mocy: w b. zaborze austrjackim n. p. przepisy o prywatnych detektywach (rozp. min. z dn. 19 kwietnia 1904 r. Dz. u. p. Nr. 41), o agencjach publicznych (dekret kancelarji nadwornej z dn. 16 kwietnia 1833 r. L. 8782), o detalicznej sprzedaży trucizn, w b. zaborze pruskim n. p. przepisy niemieckiej ustawy przemysłowej, dotyczące przedsiębiorstw teatralnych i widowisk (§§ 32, 33a, 33b) biur, próśb i podań (§ 35) i inne.

4.

Do samodzielnego prowadzenia przemysłu wogóle, wymagana jest pełnoletność (21 lat), względnie upełnoletnienie oraz zdolność do rozporządzania własnym majątkiem (własnowolność).

Wyjątek dotyczący małoletnich, o którym mowa w art. 5 ust. 1, zdanie 2, odnosi się do wypadku przewidzianego w § 112 niemieckiej ustawy cywilnej; mianowicie w myśl tego paragrafu, małoletni może otrzymać od opiekuna za zgodą sądu opiekuńczego zezwolenie na samodzielne prowadzenie przemysłu i wówczas staje się własnowolnym w odnośnym zakresie.

Ograniczenie zdolności do prowadzenia przemysłu z uwagi na osobę petenta może mieć ponadto miejsce odnośnie do:

a) cudzoziemca, który winien udowodnić wzajemność przez powołanie w podaniu odnośnej umowy międzynarodowej, lub w braku takiej umowy dołączyć (z reguły) do podania dokument określony w § 2 ust. 2 rozp. wykon.,

b) wojskowych i cywilnych funkcjonarjuszów państwowych, których dopuszczenie do prowadzenia

przemysłu ocenia się według przepisów normujących stosunki służbowe tych osób.

5.

Władza przemysłowa powinna potwierdzić **bezzwłocznie** odbiór zgłoszenia o rozpoczęciu przemysłu (art. 7); już po wydaniu tego potwierdzenia władza bada, czy zgłaszający posiada warunki samoistnego prowadzenia przemysłu (zobacz punkt 4). Jeżeli rozpoczynający przemysł zgłasza go jako przemysł wolny, a zdaniem władzy zgłoszony przemysł jese rzemiosłem, którego prowadzenie wymaga według art. 144 zawodowego uzdolnienia, władza wydając mu potwierdzenie zgłoszenia, wzywa go bezzwłocznie do przedłożenia w określonym terminie odnośnego dowodu uzdolnienia i dopiero po złożeniu tego dowodu, wydaje kartę rzemieślniczą, uwidaczniając to w odnośnym rejestrze.

6.

Osoba mająca zamiar zgłosić rozpoczęcie wykonywania przemysłu w zakładzie przemysłowym, wymagającym w myśl art. 14 zatwierdzenia projektu urządzenia, powinna uprzednio wystąpić do właściwej władzy przemysłowej z wnioskiem o zatwierdzenie projektu urządzenia tego zakładu

I. ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE.

(Dział II., lit. B, art. 13—30 ustawy przemysłowej).

1.

Zakładów przemysłowych wymienionych wyczerpująco w art. 16 oraz tych, które mają używać specjalnych palenisk lub napędu mechanicznego, albo, które z powodu swego położenia lub produkcji mogą zagrażać w znacznej mierze bezpieczeństwu publicznemu (art. 14. ust. 1) nie wolno urządzać przed uzyskaniem od właściwej władzy przemysłowej zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu.

W razie wątpliwości, czy zakład przemysłowy nieobjęty wykazem z art. 16 wymaga uprzedniego zatwierdzenia projektu urządzenia, rozstrzyga właściwa władza przemysłowa I instancji.

2.

Zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego jest aktem prawnym zupełnie niezależnym od faktu posiadania osobistego uprawnienia do prowadzenia przemysłu w zatwierdzonym zakładzie. Wynika stąd, że osoba posiadająca taki zakład, o ile zamierza w nim prowadzić przemysł (osobiście lub przez zastępcę) obowiązaną jest uczynić zadość wszystkim przepisom, dotyczącym nabycia odnośnego uprawnienia.

Jeżeli rzemieślnik odniesie się o zatwierdzenie projektu zakładu przemysłowego (warsztatu), władza przemysłowa niezależnie od przeprowadzenia sprawy dopuszczalności tego zakładu powinna poinformować petenta, że rozpoczęcie w tym warsztacie rzemiosła wymaga uzyskania karty rzemieślniczej.

Zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, mając charakter pozwolenia realnego, nie traci swej ważności na skutek zmian w prawie własności danego przedsiębiorstwa.

3.

Postępowanie przy zatwierdzaniu projektu urządzenia zakładu przemysłowego zależy od rodzaju tego zakładu i tak do zakładów przemysłowych wymienionych w art. 16 ma zastosowanie tryb postępowania określony w art. 17 do 26 włącznie, przyczem do tych zakładów w wypadkach przewidzianych w art. 27 można zastosować postępowanie uproszczone określone tym artykułem.

Do innych zakładów przemysłowych, aniżeli wyliczonych w art. 16, a podlegających zatwierdzeniu na zasadzie art. 14, stosuje się postępowanie z art. 28

4.

Jeżeli chodzi o wymagający zatwierdzenia zakład drobny w szczególności rzemieślniczy — przedsiębiorca powinien dołączyć do podania **krótki opis lokalu i urządzeń** (według wzoru ustalonego w załączniku Nr. 1) tudzież w zależności od rodzaju projektowanego zakładu — **szkic sytuacyjny z rzutem poziomym zakładu;** z uwagi na postanowienie § 12 ustęp 2 rozporządzenia wykonawczego zaznacza się, że zakłady fabryczne wymagają przeważnie załączników odpowiadających wymaganiom § 5 rozporządzenia wykonawczego.

Do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu, podlegającego kompetencji władzy przemysłowej II ej instancji (art. 16), winien przedsiębiorca dołączyć opis fabrykacji i plany przewidziane w § 5 rozporządzenia wykonawczego.

5.

Jeżeli petent wniósł podanie o zatwierdzenie zakładu przemysłowego, wymagającego decyzji władzy przemysłowej wojewódzkiej, nie bezpośrednio lecz za pośrednictwem władzy przemysłowej I-ej instancji, władza, przesyłając projekt władzy właściwej, wskazuje równocześnie te okoliczności lokalnego charakteru, które mogą mieć znaczenie dla powzięcia decyzji ze względu na przepis art. 27.

6.

Jeżeli urządzenie zakładu przemysłowego projektowane jest w budynku nowym lub w budynku istniejącym, który ma ulec zasadniczym przeróbkom, wówczas przedsiębiorca winien przedłożyć plany i szkice sytuacyjne odpowiadające przepisom budowlanym i poświadczone za zgodność przez władzę budowlaną, przyczem tak plany te i szkice jak opisy fabrykacji i obliczenia należy z reguły dołączyć:

1. w 2 egzemplarzach, o ile wykonanie robót budowlanych wymaga w myśl odnośnych przepisów budowlanych osobnego pozwolenia władzy budowlanej (konsensu budowlanego według ustaw budowlanych obowiązujących na obszarze b. zaboru austrjackiego),
2. w 3 egzemplarzach, o ile w myśl odnośnych przepisów budowlanych pozwolenie budowlane jest objęte zatwierdzeniem urządzenia zakładu według planów zawtierdzonych przez władzę budowlaną

7.

Do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego poruszanego siłą wodną, winien przedsiębiorca dołączyć ponadto plany, projekty i obliczenia dotyczące instalacji wodnej, wymagane przez ustawę wodną.

8.

W odniesieniu do zakładów, nieobjętych art. 16, władza przemysłowa I-ej instancji zbada przedstawiony przez przedsiębiorcę projekt urządzenia zakładu ze stanowiska obowiązujących przepisów (sanitarnych, budowlanych, ogniowych, bezpieczeństwa pracy i t. d.), zasięgając przytem opinji organów odnośnych władz, lub w razie potrzeby, sprawdza w najkrótszej drodze lokal zakładu (w istniejącym budynku) przez organ tej władzy, której opinja ze względu na rodzaj zakładu jest najbardziej miarodajną.

W orzeczeniu zatwierdzającem należy umieścić ograniczenia i warunki, jakim winno odpowiadać urządzenie zakładu ze stanowiska zaznaczonych wyżej przepisów.

W szczególności podlegają tym przepisom:

1. wytwórnie środków spożywczych: jak piekarnie, masarnie, olejarnie, wytwórnie cukrów i czekolady, młyny i t. p. oraz zakłady, uciążliwe ze względu na wyziewy i odpływy jak: pralnie chemiczne, mydlarnie, świeczkarnie, cegielnie itp.;
2. zakłady niebezpieczne pod względem ogniowym jak: kuźnie i zakłady przerabiające łatwopalne materjały (drzewo, papier, słomę, bawełnę, konopie, len), szczególnie przy użyciu pieców (suszarnje), a zwłaszcza przy użyciu łatwopalnych, podgrzewanych płynów (spirytusu, benzyny, terpentyny, pokostu, lakierów i t. p.;
3. zakłady, działające przy pomocy silników parowych, spalinowych i elektrycznych o mocy nieprzekraczającej 10 koni mechanicznych, przyczem nie należy uważać za podlegające zatwierdzeniu zakładów, działających przy pomocy silników elektrycznych bez pędni o mocy silnika lub łącznej mocy silników do 3 koni mechanicznych.

9.

Postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładów przemysłowych objętych art. 16, rozpoczyna władza przemysłowa II-ej instancji od bezzwłocznego zbadania podania i załączników, a o ile zachodzą co do nich braki, wzywa stronę w ciągu 7 dni po otrzymaniu podania do ich usunięcia.

Jeżeli projekt (plany i opisy) odpowiada przepisom — władza obiera właściwą formę postępowania w sprawie zatwierdzenia projektu w zależności od rodzaju, położenia i skali zakładu.

W większości wypadków zawiadomi władza właściwy dla miejsca zakładu urząd gminny (miejski) o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego celem zebrania sprzeciwów zgłaszanych przez strony zainteresowane i przedstawienia władzy swojej opinji w ciągu 10 dni.

Jeżeli zakład ma być urządzony na terenach należących do dwóch lub więcej gmin, natenczas wszystkie odnośne urzędy gminne (miejskie) należy zawiadomić jako właściwe dla miejsca danego zakładu przemysłowego.

Zawiadomienie winno zawierać:

1. nazwisko, imię i zawód przedsiębiorcy, przedmiot przedsiębiorstwa oraz miejsce jego położenia;
2. wskazanie miejsca, gdzie są złożone do przejrzenia podnie, opisy, plany i rysunki;
3. wezwanie do zgłoszenia zarzutów przeciw urządzeniu zakładu i ewentualnie,
4. wyznaczenie terminu rozprawy komisyjnej na miejscu, o ile jej przeprowadzenie uzna władza za konieczne celem zbadania dopuszczalności zakładu, bez względu na to, czy zarzuty zostaną zgłoszone lub nie.

Do powyższego zawiadomienia władza może dołączyć oprócz planu sytuacyjnego i opisu, udzielanych gminie według § 6 ust. 1 rozp. wykon. 1 egzemplarz projektu (plany, opisy) zamierzonego zakładu celem przejrzenia przez urząd gminny z zastrzeżeniem zwrotu.

Władza przemysłowa może polecić urzędowi gminnemu (miejskiemu), aby po otrzymaniu zawiadomienia podał bezzwłocznie sposobem w gminie przyjętym treść zawiadomienia do powszechnej wiadomości, komunikując równocześnie o miejscu wyłożenia projektu i wskazując na ustawowy termin do wnoszenia przeciwów (patrz § 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego). Władza może również polecić urzędowi gminnemu (miejskiemu), aby o treści zawiadomienia poinformował każdą z zainteresowanych stron oddzielnie. Należy zaś to uczynić, jeśli została zarządzona rozprawa komisyjna na miejscu. Indywidualne zawiadomienie stron zainteresowanych wskazanem będzie zwłaszcza w tych wypadkach, gdy chodzić będzie o zakład szczególnego znaczenia z uwagi na jego rodzaj, położenie i skalę. W takich wypadkach może władza o zamierzonem urządzeniu tego rodzaju zakładu przemysłowego zamieścić także ogłoszenie w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym.

Równocześnie z zawiadomieniem właściwego urzędu gminnego rozpoczyna władza z reguły przepisane w ustępie 2 art. 18 badanie z urzędu zawiadamiając o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego władze zainteresowane, w szczególności zaś władzę budowlaną, przesyłając jej zarazem plany dla uzyskania poświadczenia za zgodność, o ile plany te złożone zostały bez takiego zaświadczenia lub dla ewentualnego zatwierdzenia planów, jeśli tego wymagają obowiązujące przepisy budowlane.

Jeżeli zgłoszone zarzuty albo wielkość, rodzaj i położenie zakładu nie wymagają przeprowadzenia rozprawy komisyjnej na miejscu, wówczas władza przemysłowa wydaje decyzję na podstawie wyników przeprowadzonego zbadania dopuszczalności i urządzenia projektowanego zakładu ze stanowiska przepisów budowlanych, wodnych, sanitarnych, weterynaryjnych i bezpieczeństwa pracy po wzięciu pod uwagę opinij zainteresowanych władz.

10.

Jeżeli strony zainteresowane wniosły zarzuty, władza przemysłowa zarządza albo ustną rozprawę z udziałem zainteresowanych władz i stron (art. 19 ust. 2) w lokalu urzędowym władzy przemysłowej, albo też może zarządzić komisyjną rozprawę na miejscu (art. 21 ust. 1), jeżeli wniesione zarzuty władz i stron tego wymagają.

O terminie i miejscu rozprawy komisyjnej na miejscu należy zawiadomić zainteresowane władze (zobacz § 8 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego).

W rozprawie tej powinien zawsze wziąć udział delegat władzy przemysłowej I-ej instancji, którym w miarę potrzeby może być architekt względnie lekarz powiatowy lub miejski, i delegat właściwego urzędu gminnego. Do udziału w rozprawie należy wzywać w każdym wypadku przedsiębiorcę i właściwego inspektora pracy, przy badaniu dopuszczalności wytwórni prochu strzelniczego i wszelkich środków i materjałów zapalających, wybuchowych i rozsadzających, należy wzywać do rozprawy komisyjnej na miejscu — władzę wojskową, a przy badaniu dopuszczalności zakładów projektowanych w ogniowym rejonie kolejowym — władzę kolejową. Pozatem do udziału w rozprawie należy także dopuścić sąsiadów, celem dania im możności poparcia zarzutów wniesionych za pośrednictwem urzędu gminnego lub bezpośrednio do władze przemysłowej oraz świadków i rzeczoznawców wskazanych przez zainteresowane strony.

Rozprawę komisyjną na miejscu rozpoczyna przewodniczący, którym winien być delegat władzy przemysłowej II-ej instancji, zwróceniem uwagi biorących udział w rozprawie na przepis art. 21 ust. 3 (o ile przedsiębiorca uczynił zastrzeżenie w myśl art. 17 ust. 2) i poleceniem wciągnięcia odnośnego zastrzeżenia do protokułu. Następnie w krótkim referacie omawia przewodniczący projektowany zakład, w szczególności jego rodzaj i położenie (na wsi, mieście), odległość od budynków mieszkalnych lub publicznych. Z kolei członkowie komisji po zbadaniu warunków na miejscu określają dopuszczalność projektowanego zakładu ze względu na jego położenie, charakter i położenie dzielnicy, położenie budynków zakładu, ich odległości od sąsiednich budynków mieszkalnych, publicznych, drewnianych, niebezpiecznych pod względem pożarowym a następnie określają warunki, jakim winny odpowiadać urządzenia techniczne zakładu, w szczególności: wentylacja naturalna, wzmocniona lub mechaniczna, urządzenie i rodzaj ścieków do oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych odpływów (do rzeki, kanału ściekowego lub na nieużytki poza obręb miasta) oraz urządzenia do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, powstających przy fabrykacji.

Z rozprawy komisyjnej spisuje się protokuł według § 8 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego.

Protokuł należy zamknąć podaniem dnia i godziny zakończenia czynności komisji i podpisami jej członków.

11.

Władza przemysłowa, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego, winna w decyzji **szczegółowo** wymienić i określić warunki, pod jakimi zezwala się na urządzenie i uruchomienie zakładu. Sformułowanie warunków w sposób ogólny, a więc np., że przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest urządzić zakład w ten sposób, by sąsiedzi nie byli narażeni na specjalne uciążliwości, jest niedopuszczalne.

Warunki te mogą odnosić się do:

1. placu, otoczenia (np. brudne lub szkodliwe pomieszczenia w sąsiednich lub przylegających do zakładu budynkach;)
2. budynków, w których ma być urządzony zakład (ścian ogniowych, stropów, podłóg, schodów, drzwi i światła);
3. urządzeń mechanicznych (napędu, obrabiarek);
4. wentylacji przeznaczonej do usuwania szkodliwych gazów z pomieszczeń roboczych;

5. ścieków przeznaczonych do czyszczenia i usuwania oczyszczonych odpływów;
6. urządzeń zaprowadzonych do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, celem zabezpieczenia powietrza od zanieczyszczenia.

W decyzji ustala władza przemysłowa pretensje natury prywatno-prawnej, ugodowo niezałatwione i odsyła je na zwyczajną drogę sądową.

W decyzji należy powołać jej podstawę prawną, w razie zaś odmowy zatwierdzenia projektu, podać ponadto szczegółowo powody nieuwzględnienia odnośnej prośby.

W decyzji należy pozatem ustalić udział stron w pokryciu kosztów.

Władza przemysłowa zatwierdzająca projekt, może w decyzji zastrzec sobie prawo przepisania dodatkowych warunków co do urządzenia zakładu na wypadek, jeśli po uruchomieniu zatwierdzonego zakładu okażą się w nim braki i szkodliwości wymagające usunięcia ze względu na bezpieczeństwo publiczne, w szczególności ze względu na bezpieczeństwo i spokój dla otoczenia (sąsiadów).

W decyzji tak zatwierdzającej jak i odmawiającej zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, należy zamieścić pouczenia o przysługującym środku prawnym.

12.

Równocześnie z rozpisaniem rozprawy winna władza przemysłowa wezwać zarówno przedsiębiorcę, jak i osoby, które podnoszą zarzuty i mogą być z tego powodu późniejszą decyzją pociągnięte do pokrycia części kosztów (§ 9 rozp. wykon.), do zdeponowania w Kasie Skarbowej pewnej określonej sumy pieniężnej na pokrycie kosztów, przewidywanych w związku z mającą się odbyć rozprawą.

Koszty udziału w rozprawie komisyjnej urzędników państwowych oblicza się według przepisów normujących należytości za podróże służbowe, delegacje i t. d. funkcjonarjuszów państwowych.

Koszty spowodowane bytnością delegata władzy przemysłowej na miejscu w celu sprawdzenia urządzenia zakładu stosownie do postanowienia art. 24 ust. 2 — ponosi Skarb Państwa.

Koszty świadków i rzeczoznawców wskazanych przez stronę (art. 21 ust. 1) ponosi sama strona.

13.

Ustawa przemysłowa nie przewiduje **osobnego** pozwolenia na uruchomienie zakładu przemysłowego. Przemysłowiec zatem, uzyskawszy zatwierdzenie projektu, może uruchomić zaraz zakład przemysłowy, **o ile urządził go zgodnie** z zatwierdzonym projektem, winien on jednak bez zwłoki zawiadomić o tem uruchomieniu właściwą władzę przemysłową, która może w odpowiednim czasie stwierdzić przez swego delegata, czy uruchomiony zakład odpowiada w zupełności warunkom przepisanym w decyzji zatwierdzającej projekt urządzenia.

14.

Według postanowienia art. 25 przedsiębiorca nie jest obowiązany donieść władzy przemysłowej o takich zmianach w zatwierdzonym zakładzie, które wskutek swej istoty nie sprzeciwiają się żadnym postanowieniom ustawowym i nie mogą wywołać zastrzeżeń z art. 14 co do zagrażania bezpieczeństwu publicznemu i t. d.

15

W wypadkach przewidzianych w art. 15 ust. 1, władza powinna, o ile możności równocześnie z zarządzonem na podstawie ustawy przemysłowej dochodzeniem w sprawie zatwierdzenia zakładu przemysłowego uskutecznić wszelkie wynikające z przepisów budowlanych względnie wodnych czynności w tym celu, aby w jednem i tem samem postępowaniu omówiona została dopuszczalność odnośnego zakładu z punktu widzenia wszystkich wchodzących w grę przepisów, tak, iżby jedna decyzja władzy wydana w terminie przewidzianym w ustawie przemysłowej mogła załatwić równocześnie zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego jak i udzielenie odnośnych pozwoleń.

Jeżeli jednak sprawa pozwolenia wodno-prawnego nie da się załatwić równocześnie z zatwierdzeniem projektu urządzenia zakładu przmysłowego ze względu na to, że termin dla dochodzeń przewidzianych przez przepisy wodne ma według tych przepisów trwać dłużej, niż przewiduje to ustawa przemysłowa dla zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, natenczas władza przemysłowa bądź wstrzyma się z wydaniem przedsiębiorcy decyzji co do zatwierdzenia zakładu przemysłowego aż do ukończenia dochodzeń wodnych, bądź wyda przedsiębiorcy na jego żądanie osobno decyzję przemysłową zastrzegając w niej analogicznie do postanowienia art. 15 ust. 2, że urządzenie odnośnego zakładu przemysłowego uzależnia się od poprzedniego uzyskania przepisanego pozwolenia wodno-prawnego.

Jeżeli urządzenie zakładu przemysłowego wymagać będzie ustawienia kotłów parowych — władza przemysłowa w decyzji zatwierdzającej projekt winna uczynić zastrzeżenie co do uzyskania przez przedsiębiercę przepisanego w ustawie o kotłach parowych pozwolenia na ustawienie kotłów.

Udział inspekcji pracy.

16.

Przed decyzjami władzy przemysłowej, dotyczącemi zatwierdzenia projektu urządzenia i zmiany urządzenia zakładu przemysłowego należy zasięgnąć opinji właściwego inspektora pracy, z tym jednak wyjątkiem, że w przypadkach, w których ma miejsce postępowanie uproszczone w myśl art. 27 i 28 ustawy przemysłowej władza przemysłowa może nie zasięgać tej opinji, o ile chodzi o zakłady zatrudniające nie wyżej 5 robotników.

W przypadkach, kiedy przedsiębiorca przedkłada plany i opisy, władza przemysłowa I instancji przesyła ich kopję (jeden egzemplarz) — obwodowemu inspektorowi pracy, a władza przemysłowa wojewódzka — okręgowemu inspektorowi pracy.

W razie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego zatrudniającego poniżej 25 robotników, władze przemysłowe przesyłają plany właściwym inspektorom pracy do opinji i zwrotu; jeżeli zaś przesłanie planów jest niemożliwe z wyjątkowo ważnych powodów, a inspektor pracy ma siedzibę urzędową w miejscu siedziby władzy przemysłowej, to władza przemysłowa powinna umożliwić inspektorowi pracy wgląd w znajdujące się u niej plany i opisy.

Do komisyjnej rozprawy na miejscu należy wzywać inspektora pracy w każdym wypadku, a to o ile rozprawę tę przeprowadza władza przemysłowa wojewódzka — okręgowego, o ile zaś władza przemysłowa I instancji — obwodowego inspektora pracy.

17.

Jeżeli decyzja władzy przmysłowej I instancji, odnosząca się do zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego nie uwzględnia zarzutów względnie warunków co do urządzenia, zgłoszonych przez właściwego obwodowego inspektora pracy, inspektorowi temu przysługuje prawo do wniesienia przed prawomocnością odnośnej decyzji — przedstawienia (zażalenia) do władzy przemysłowej wojewódzkiej, która decyduje ostatecznie po wysłuchaniu opinji i właściwego okręgowego inspektora pracy. Jeżeli chodzi o przedstawienie (zażalenia) okręgowego inspektora pracy w odnieżie zaś odmowy zatwierdzenia projektu podać ponadto sieniu do decyzji wydanej w pierwszej instancji przez wojewódzką władzę przemysłową, decyduje Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinji Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

II. PRZEMYSŁ KONCESJONOWANY.

(Dział II lit. A, art. 8—12 ustawy przemysłowej).

1.

Władzą powołaną do przyjmowania podań o udzielenie koncesji na prowadzenie przemysłu koncesjonowanego jest władza przemysłowa I-ej instancji, właściwa dla miejsca siedziby przemysłu nawet w tym wypadku, gdy nadanie koncesji należy w myśl art. 132 ust. 2 L. 3 do władzy przemysłowej II instancji.

2.

Podanie wnosi strona pisemnie lub ustnie (protokólarnie).

Władza przemysłowa II-ej instancji może ustalić w myśl § 33 rozp wykon. specjalne wzory także dla podań o koncesje.

3.

Władza przemysłowa I-ej instancji winna baczyć, aby podanie (względnie protokół zastępujący podanie) było należycie ostemplowane, stosownie do postanowień ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98, poz. 570).

4.

W podaniu (względnie w protokóle) winny być wymienione następujące dane:

1) imię, nazwisko, wiek, przynależność państwowa i miejsce zamieszkania ubiegającego się o koncesję,

2) dokładne określenie przedmiotu zamierzonego przedsiębiorstwa,

3) miejsce prowadzenia przemysłu (siedziba lokal) i ewentualnie,

4) firma przedsiębiorstwa

Jeżeli chodzi o koncesję na prowadzenie przemysłów wymienionych w art. 8 pod l. 1, 2, 3, 4 i 8 strona powinna dołączyć do podania dowód umiejętności zawodowej, określony w rozporządzeniu ministerjalnem z dnia 9. XII. 1927 r. (Dz. U. nr. 111, poz. 943).

Jeżeli przemysł ma być prowadzony przez zastępcę, podanie winno zawierać dane, tyczące się jego osoby obok danych, odnoszących się do osoby koncesjonarjusza.

Osoby prawne obok szczegółów określonych pod 1, 2, 3 i 4 powinny wymienić w podaniu dane tyczące się osoby ustanowionego przez nich zastępcy, w szczególności zaś jeżeli chodzi o przemysł wymagający dowodu umiejętności zawodowej — dołączyć świadectwa, stwierdzające posiadanie przez zastępcę tej umiejętności.

5.

Poprzednie sądowe ukaranie petenta nie stanowi samo przez się podstawy do odmowy koncesji, jednakże fakt (fakty) takiego ukarania może mieć znaczenie o tyle, o ile wpływa na ocenę interesu publicznego lub bezpieczeństwa Państwa, ze względu na które władza może odmówić koncesji w myśl art. 10.

6.

Petent ubiegający się o koncesję na przedsiębiorstwo wymagające przedłożenia dowodu umiejętności zawodowej, o ile nie może co do tego dowodu uczynić zadość postanowieniom rozporządzenia Min. z dnia 9. XII. 1297, może w wypadkach określonych w art. 9 ust. 3 uzyskać t. zw. dyspenzę od przedłożenia odnośnego dowodu.

Podania o taką dyspenzę przyjmuje władza przemysłowa I instancji i do niej również, zanim przedłoży sprawę wyższej władzy do decyzji, należy przeprowadzenie dochodzenia w tym kierunku, czy i jakie w danym wypadku zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne uwzględnienie, oraz jaki i w jaki sposób nabyty zasób wiadomości konieczny do prowadzenia zamierzonego przemysłu posiada petent.

Ta ostatnia okoliczność może być stwierdzona np. za pomocą przedłożenia przez petenta wiarogodnych choć nieformalnych świadectw lub protokólarnego przesłuchania świadków, mogących stwierdzić, gdzie i jak długo petent kształcił się względnie pracował w danym zawodzie itp.

7.

Siedziba przedsiębiorstwa może mieć niejednokrotnie decydujące znaczenie przy rozpatrywaniu podania o udzielenie koncesji ze względu na przepis art. 10. I tak np. wzgląd na bezpieczeństwo Państwa może uzasadnić odmowę koncesji na wyrób broni i amunicji lub materjałów wybuchowych, jeśli siedziba danego przedsiębiorstwa miałaby znajdować się blisko granic państwa, choćby zresztą projekt urządzenia zakładu przemysłowego odpowiadał przepisom.

8.

Obowiązkiem władzy przemysłowej I instancji jest przed udzieleniem koncesji względnie przed przedłożeniem aktów wojewódzkiej władzy przemysłowej przeprowadzić w jaknajkrótszy sposób dochodzenia, czy co do lokalu przemysłowego nie zachodzą jakie przeszkody ze względów sanitarnych, bezpieczeństwa publicznego, budowlanych, ogniowych itp.

9.

Jeśli zakład podlegający koncesjonowaniu z istoty swej wymaga zatwierdzenia projektu urządzenia (art. 8 l. 3, 4, 5 i 13) lub jeżeli władza przemysłowa uzna, że przedsiębiorstwo z uwagi na położenie lokalu albo sposób wykonywania przemysłu należy do kategorji zakładów objętych art. 14 lub 16, wówczas zależnie od rodzaju zamierzonego przemysłu i od warunków miejscowych, władza przemysłowa albo wyda stronie koncesję z zastrzeżeniem, że rozpocząć wykonywanie przemysłu będzie mogła dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu, przyczem koncesja taka nadaje ubiegającemu się tylko prawo prowadzenia przemysłu w zasadzie nie przesądzając w niczem wyników postępowania z art. 17—26. — lub udzielenie koncesji uzależni od uzyskania przez stronę przepisanego zatwierdzenia projektu urządzenia odnośnego zakładu przemysłowego.

10.

Podkreśla się, że uzyskanie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego jest aktem prawnym zupełnie niezależnym od faktu posiadania koncesji na prowadzenie przemysłu w zatwierdzonym zakładzie. Ubiegający się przeto o koncesję winien uczynić zadość przepisom, dotyczącym jej uzyskania, choćby już poprzedni posiadacz przedsiębiorstwa uzyskał **zatwierdzenie** projektu urządzenia zakładu, w którym ma być wykonywany przemysł koncesjonowany.

11.

W koncesji można zastrzec warunki jej udzielenia; można w niej np. przepisać (o ile przedsiębiorstwo nie wymaga zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu) potrzebne w odnośnym zakładzie urządzenia i uzupełnienia z podaniem terminu wykonania ich przez przedsiębiorcę, nakazać, jeśli chodzi o koncesję na przemysł kominiarski, stosowanie się do ustalonej taryfy maksymalnej itd. Natomiast nie można ograniczać ważności koncesji co do czasu, warunek taki bowiem byłby niezgodny z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem.

12

Wojewódzka władza przemysłowa powziąwszy decyzję w sprawie koncesji co do przemysłów wymienionych w art. 8 pod l. 3, 4, 5, 7, 8, 9 i 11 przesyła tę decyzję władzy przemysłowej I instancji, której rzeczą już będzie zakomunikowanie petentowi treści decyzji oraz w wypadku uwzględnienia podania — sporządzenie i wręczenie petentowi formalnego dokumentu koncesyjnego.

W decyzji należy powołać przepis, na którego zasadzie ja wydano, nawet w wypadkach, w których decyzja władzy odpowiada w zupełności życzeniu strony, w razie zaś odmownej decyzji przytoczyć ponadto powody nie-

uwzględnienia podania o udzielenie koncesji (art. 137).

Z postanowienia art. 135 ust. 5 wynika, że jednym i tym samym aktem może być objęta decyzja tak w sprawie udzielenia koncesji, jak i co do przyjęcia do wiadomości prowadzenia danego przemysłu przez zastępcę (art. 38).

13.

Dokument koncesyjny podlega opłacie stemplowej stosownie do postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98, poz. 570), względnie rozporządzenia wykonawczego do niej z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. Nr. 123, poz. 713).

14.

Wydanie pozwolenia na zmianę lokalu przedsiębiorstwa koncesjonowanego rodzaju wymienionego w art. 8 pod l. 3, 4, 5, 7, 8, 9 i 11 należy do władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Odnośne podanie wnosi się za pośrednictwem władzy przemysłowej I instancji.

15.

Z uwagi na interes publiczny uzasadniający według art. 10 odmowę koncesji nie należy udzielać koncesji na przemysł zastawniczy (art. 8 l. 11) w przypadkach, kiedy ubiegający się o taką koncesję nie wykazuje szczególnej solidności finansowej i etycznej, oraz kiedy nie zachodzi istotna potrzeba powstania w danej miejscowości prywatnego zakładu zastawniczego.

W celu wyjaśnienia powyższych kwestyj władza przemysłowa I instancji po otrzymaniu podania o koncesję powinna przeprowadzić odpowiednie badania, których wynik przedstawia wraz z odnośnym podaniem władzy przemysłowej wojewódzkiej, właściwej do wydawania koncesyj na przedsiębiorstwa zastawnicze (art. 132 l. 3). W kwestji, czy istotnie zachodzi miejscowa potrzeba powstania prywatnego zakładu zastawniczego władza przemysłowa I instancji powinna w każdym razie wysłuchać opinji miejscowej władzy komunalnej. O ile w danej miejscowości istnieje już zakład zastawniczy, prowadzony przez związek komunalny lub przez komunalną kasę oszczędności, władza przemysłowa I instancji powinna zasięgnąć opinji miejscowego związku komunalnego. To samo dotyczy przypadku, gdy w danej miejscowości organ stanowiący związku komunalnego przeprowadził uchwałę o powołaniu do życia zakładu zastawniczego, chociażby nawet uchwała ta nie została jeszcze zatwierdzona przez władzę nadzorczą.

Władza przemysłowa wojewódzka przed załatwieniem sprawy koncesji na przemysł zastawniczy powinna zasięgnąć prócz przewidzianej w art. 10 opinji izby przemysłowo-handlowej także opinji właściwej izby skarbowej.

W koncesjach na przemysł zastawniczy należy zawsze zastrzegać, że przedsiębiorstwu nie wolno przyjmować w zastaw:

a) przedmiotów wybuchowych i łatwo zapalnych,
b) przedmiotów, których wprowadzenie w obrót jest prawnie niedozwolone, przedmiotów służących do ekwipunku i uzbrojenia wojskowego oraz współczesnej broni palnej i amunicji,
c) przedmiotów poświęconych służbie bożej.

III. PRZEMYSŁ OKRĘŻNY.

(Dział III, art. 45—59 ustawy przemysłowej).

1.

Do charakterystycznych cech przemysłu okrężnego w rozumieniu ustawy przemysłowej należy przedewszystkiem to, że:

1. przemysł okrężny musi być wykonywany **osobiście.** To też właściciel licencji na przemysł okrężny nawet w razie przybrania sobie za pozwoleniem władzy pomocnika (art. 58) powinien osobiście prowadzić ten przemysł, nie może zatem oddawać licencji pomocnikowi dla prowadzenia przemysłu w jego zastępstwie.

W konsekwencji powyższego licencję na przemysł okrężny może otrzymać tylko osoba fizyczna, nie może zaś jej otrzymać osoba prawna, postanowienia bowiem o **zastępstwie** w wykonywaniu przemysłu nie mają zastosowania w odniesieniu do przemysłu okrężnego;

2 przemysł okrężny jest prowadzony bez stałej siedziby przemysłowej, stąd nawet brak po stronie ubiegającego się o licencję faktycznego stałego miejsca zamieszkania w państwie uzasadnia odmowę licencji tylko fakultatywnie, nie zaś obligatoryjnie (art. 52);

3. za przemysł okrężny uważa się odnośne zatrudnienie zarobkowe, wykonywane nietylko **poza** obrębem gminy zamieszkania okrążcy, lecz również i zatrudnienie takie wykonywane **w obrębie** tej gminy, w której właściciel licencji mieszka.

2.

Do czynności podpadających pod przepisy działu III ustawy przemysłowej należy między innemi „skupywanie w celu odsprzedaży towarów u innych osób niż u kupców albo w innych miejscach niż przeznaczonych do sprzedaży towarów". Natomiast nie jest przemysłem okrężnym i nie wymaga licencji z działu III skupywanie sposobem okrężnym przez przemysłowca ze stałą siedzibą dla potrzeb swego przedsiębiorstwa towarów u kupców, wytwórców lub w miejscach publicznej sprzedaży (n. p. w salach licytacyjnych, na targach).

O ileby jednak przemysłowiec posiadający stałą siedzibę przemysłową chciał skupywać okrężnie odnośne towary także w innych miejscach, niż wyżej wskazano (n. p. na ulicach miasta, po drogach) lub u innych osób, aniżeli u kupców i wytwórców, musiałby uzyskać na to licencję z art. 46.

3.

Publiczni posłańcy, tragarze i przewodnicy, o których mowa w art. 43 nie podpadają pod przepisy o przemyśle okrężnym, lecz prowadzą w rozumieniu ustawy przemysłowej przemysł ze stałą siedzibą, wymagający zgłoszenia w myśl art. 7.

4.

Władza przemysłowa I-ej instancji, właściwa dla miejsca zamieszkania petenta, jest powołana w myśl art. 135 ust. 2 do przyjmowania podań o udzielenie licencyj (pozwoleń) na przemysł okrężny.

Podania te wnosi strona pisemnie, albo ustnie do protokółu.

Petent powinien złożyć władzy swą fotografję o wymiarze conajmniej 6×7 cm. i wykazującą dobrze podobieństwo.

5.

Władza przemysłowa stwierdza w pierwszym rzędzie, czy ubiegający się o licencję posiada polskie obywatelstwo brak bowiem tego obywatelstwa powoduje odmowę licencji bez dalszych badań.

Od odmownych decyzyj powziętych na zasadzie art. 51 i 52 mogą strony odwołać się do władzy wyższej, jak to wynika z ogólnego przepisu art. 137.

6.

Jeżeli żadna z przytoczonych w art. 51 i 52 okoliczności nie ma miejsca i udzieleniu licencji nie stoi na przeszkodzie zarządzone na podstawie art. 55 ust. 3 ograniczenie, władza przemysłowa I-ej instancji winna wydać licencję według wzoru ustalonego w załączniku do rozporządzenia wykonawczego z ważnością na 1 rok kalendarzowy i na obszar województwa, w którem znajduje się **siedziba** władzy.

7.

Uwzględnienie prośby o rozszerzenie ważności licencji wydanej w innem województwie na swoje terytorjum pozostawione jest swobodnemu uznaniu władzy przemysłowej wojewódzkiej. Nie zwalnia to jednak tej władzy od obowiązku podania powodów w razie nieuwzględnienia odnośnej prośby (art. 137).

Władze przemysłowe II-ej instancji udzielają powyższych pozwoleń w formie wiz, umieszczonych w książeczce licencyjnej domokrążcy, przyczem prowadzą wykaz udzielonych wiz tego rodzaju.

8.

W art. 55 przewiduje ustawa możności ograniczenia przemysłu okrężnego w dwojaki sposób.

Według ust. 1 tego artykułu wojewódzka władza przemysłowa na wniosek rady gminnej (miejskiej) może wydać zarządzenie ograniczające prawo wykonywania przemysłów wymienionych w art. 45 l. 1 i 3 w ten sposób, że domokrążca pragnący prowadzić ten przemysł w poszczególnych gminach, położonych na obszarze podległym innej władzy przemysłowej I-ej instancji, aniżeli tej, która mu wydała licencję, winien wpierw uzyskać o dtamtej władzy zezwolenie w formie wizy, umieszczonej w książeczce licenyjnej.

Udzielenie takiej wizy winno być zanotowane w **wykazie wiz,** prowadzonym przez władzę przemysłową I-ej instancji.

Ograniczenie powyższe daje władzom możność odpowiedniego regulowania nadmiernego przypływu zamiejscowych handlarzy okrężnych, jaki często daje się zauważyć w większych miastach, oraz w czasie sezonu kuracyjnego lub letniego w uzdrowiskach i letniskach.

Pozatem według ustępu 3 art. 55 władza przemysłowa wojewódzka jest uprawniona w pewnych wypadkach po przeprowadzeniu przepisanego postępowania ograniczyć ilość wydnych licencyj na przemysły z art. 45 l. 1 i 3.

Z uwagi na to, że ustawa przepisuje uwzględniene w takim przypadku **wszystkich** tych osób, które posiadały już liencję na przemysł okrężny, władza przemysłowa wojewódzka wydając odnośne zarządzenie, nie powinna ustalać w niem mniejszej ilości licencyj do wydania niż ilość licencyj już wydanych przed zarządzeniem.

9.

Uwidocznione w napisie określonym w art. 50 nazwisko, imię i miejsce zamieszkania winny zgadzać się z nazwiskiem, imieniem i miejscem zamieszkania podanemi w licencji (art. 56).

10.

Prowadzący przemysł okrężny powinien w zasadzie obchodzić się bez pomocnika (art. 45 ust. 1), w art. 58 jednak jest przewidziana możność udzielenia pozwolenia na przybranie sobie stałego pomocnika w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, jak podeszły wiek, ułomność fizyczna, konieczność używania stale obcej pomocy do przenoszenia lub przewożenia wózkiem i t. p. towarów ciężkich, lub znacznej objętości.

IV. TARGI GMINNE.

(Dział IV, art. 60—68 ustawy przemysłowej).

1.

Postanowienia działu IV ustawy przemysłowej tyczą się targów (jarmarków) gminnych, t. j. targów odbywających się w lokalach i miejscach urządzonych przez gminę jako targowisko, w dniach i godzinach ustalonych regulaminem targowym uchwalonym przez radę gminną (miejską). O ile zatem chodziłoby o przedsiębiorstwo, polegające na urządzeniu i utrzymywaniu przez osobę prywatną na gruncie prywatnym hal targowych, to przedsiębiorstwo takie należałoby traktować ze stanowiska ustawy przemysłowej, jako zwykły zakład przemysłowy. Natomiast ustawa nie zawiera wogóle żadnych postanowień o urządzaniu wystaw, pokazów i takich targów sui generis jak „Targi Wschodnie" lub **„Targi Poznańskie"**.

2.

Targi gminne dzielą się na targi małe i targi wielkie (jarmarki).

Głównym celem targów małych jest ułatwianie aprowizacji oraz zaopatrywania się ludności miejscowej i okolicznej w narzędzia i naczynia gospodarcze i rolnicze oraz w takie przedmioty powszedniego użytku, które ludność okoliczna danej miejscowości zwykła nabywać na targach. Pod tym względem zachodzą różnice w zwyczajach ludności poszczególnych okolic. Dlatego w ust. 2 art. 61 jest przewidziana możność rozszerzenia listy przedmiotów obrotu targowego.

Art. 61 rozróżnia takie przedmioty, które muszą być dopuszczone do obrotu na targu małym i takie, które oprócz tego mogą być dopuszczone na zasadzie decyzji władzy przemysłowej I-ej instancji. Podstawę tej decyzji stanowi zawsze odpowiedni, zgłoszony w formie podania, wniosek rady gminnej (miejskiej) tudzież istniejące w zaznaczonym wyżej względzie zwyczaje i potrzeby miejscowe.

Targi małe odbywają się zazwyczaj co tydzień, mogą być jednak ustanowione w rzadszych lub częstszych terminach.

Z natury rzeczy wynika, że targi wielkie (jarmarki) odbywają się rzadziej, aniżeli targi małe, zasadniczo zaś targi wielkie różnią się od targów małych zakresem obrotu targowego (art. 62).

3.

Podania o nadanie uprawnienia targowego, które powinny być składane na piśmie, przyjmuje władza przemysłowa I-ej instancji. Do podania winna gmina dołączyć wyciąg z protokółu odnośnego posiedzenia rady gminnej (miejskiej), projekt urządzenia targowiska tudzież projekt regulaminu targowego.

Projekty: urządzenia targowiska oraz regulaminu targowego gmina powinna przedłożyć, jeżeli chodzi o targi wielkie, przynajmniej w trzech egzemplarzach, jeżeli zaś o targi małe, przynajmniej w dwóch egzemplarzach. Po udzieleniu uprawnienia na targi wielkie, jeden z powyższych trzech egzemplarzy zostaje w aktach władzy przemysłowej wojewódzkiej, jeden w aktach władzy przemysłowej I-ej instancji, a pozostały zwraca się gminie. Po udzieleniu uprawnienia na targi małe jeden egzemplarz zaznaczonych załączników zostaje w aktach władzy przemysłowej I-ej instancji, drugi zwraca się gminie.

4.

W projekcie regulaminu winny być wskazane lokale i miejsca urządzone przez gminę jako targowiska, podany czas targowy, a mianowicie godziny rozpoczęcia i końca czasu sprzedaży, następnie należy wymienić towary, mające stanowić przedmiot obrotu targowego, przyczem można umieścić zastrzeżenie, według którego konsumentom przysługiwać będzie wyłączne prawo zakupu artykułów żywnościowych w pierwszych godzinach targowych.

Oprócz powyższych postanowień regulaminy mogą zawierać nakazy i zakazy natury policyjnej np. co do stanowisk targowych, co do umieszczania ławek, bud i t. p., zajeżdżania wozów, rozpakowywania i pakowania towarów (ze względu na np. tamowanie ruchu lub zaśmiecanie placu targowego) i t. p.

Co do targowisk należy baczyć, aby ich położenie i urządzenie odpowiadały obowiązującym w tym względzie przepisom (zwłaszcza weterynaryjnym, jeśli chodzi o targowiska zwierzęce).

5.

Przed udzieleniem uprawnienia targowego władza przemysłowa I-ej instancji wzywa sąsiednie gminy, posiadające prawa targowe, do wypowiedzenia się, czy i w jakiej mierze nowy targ z powodu obranego czasu targowego

(dnia odbywania targów) mógłby przeszkadzać normalnemu obsyłaniu okolicznych targów.

Dopiero po przeprowadzeniu zaznaczonego dochodzenia, władza przemysłowa I-ej instancji odnosi się do izby przemysłowo- handlowej o opinję i udziela lub odmawia uprawnienia, względnie, gdy chodzi o targ wielki, przedkłada akta sprawy ze swem sprawozdaniem władzy przemysłowej II-ej instancji do zadecydowania.

Celem możliwie pewnego wyjaśnienia kwestji, czy zachodzi wogóle miejscowa potrzeba zaprowadzenia nowych targów oraz czy jest właściwy czas targowy proponowany przez gminę, starającą się o uprawnienie, władza przemysłowa może przed zadecydowaniem sprawy zasięgnąć opinji także np. organu samorządu powiatowego (Wydział Powiatowy) oraz, jeżeli chodzi o uprawnienie na targi bydlęce, instytucji zastępującej ogólne interesy rolnictwa.

W udzielonem uprawnieniu na targ wielki należy wyraźnie określić czas targowy oraz wymienić w razie ograniczenia obrotu targowego, dla jakich rodzajów towarów poza przedmiotami, określonemi w art. 61, przeznaczony jest dany targ wielki.

6.

Na zasadzie art. 67 ust. 1 nawet ci, którzy chcą okrężnym sposobem sprzedawać i kupować na targach towary, nie potrzebują żadnych pozwoleń (licencyj), jeżeli spełnianie tych czynności ograniczą do miejsc przeznaczonych dla targu, do godzin targowych i do rodzajów towarów dopuszczonych do obrotu na danym targu.

V. KORPORACJE I ZWIĄZKI KORPORACYJ.

(Dział V. art. 69—110 ustawy przemysłowej).

1.

Do art. 69. Ustawa przemysłowa przewiduje dobrowolne zrzeszenia się prowadzących przemysł w rozumieniu art. 1 i 2, nie tamując prawa prowadzących przemysł do zrzeszania si ęw stowarzyszenia i związki (art. 110) na zasadzie ogólnych ustaw o stowarzyszeniach, dla spełnienia zadań, wskazanych w art. 70, 71 i 100.

Prowadzący samoistnie rzemiosło w rozumieniu art. 144 do 147, 3, 7, 198 ust. 4 i 5, zrzeszać się mogą na zasadzie art. 69 i 160 w wolne korporacje rzemieślnicze (cechy).

2.

Do art. 70 i 71. Zadania korporacji (cechu) wymienione w art. 70 muszą być pomieszczone w jej statucie, wymienione zaś w art. 71 mogą znaleźć uwzględnienie w zupełności lub w części, zależnie od tych urządzeń jakie korporacja (cech) zamierza powołać do życia.

Dla wypełnienia zadań wymienionych w art. 70 l. 2 i 3 mogą być powołane na zasadzie art. 85 przy cechu specjalne wydziały dla spraw uczniowskich i dla spraw czeladniczych.

3.

Do art. 83. Przejściowy sposób lokaty funduszów korporacji lub cechu, o którym mowa w art. 83, i na który może wyjątkowo zezwolić Władza Nadzorcza, będzie mógł znaleźć między innemi także uwzględnienie zwłaszcza w tych wypadkach, kiedy utworzone przez korporację lub cech specjalne urządzenia charakteru gospodarczego będą wymagały finansowego poparcia z funduszów korporacji lub cechu do tego czasu, dopóki nie staną o własnych siłach.

4.

Do art. 85. Powołanie Mężów zaufania przez zarząd korporacji lub cechu może okazać się koniecznem wówczas, kiedy zarząd z powodu znacznego okręgu działalności nie będzie mógł wypełniać należycie ciążących na nim obowiązków statutowych, np. kontroli nad przestrzeganiem przepisów, wydanych o zatrudnieniu pomocników i uczniów, uczęszczaniu do szkoły dokształcającej lub zawodowej i przepisów, regulujących sprawy uczniów.

5.

Do art. 87, 88, 89. Sposób zwołania Walnego Zebrania członków korporacji lub cechu winien być określony w statucie specjalnie w takich wypadkach, kiedy Walne Zebranie ma powziąć uchwałę co do ustanowienia zebrań delegatów oraz dokonać wyborów tychże w myśl art. 87, następnie w sprawach wyborów władz korporacji lub cechu, zmiany statutu i statutów dodatkowych oraz rozwiązania korporacji lub cechu. Sprawy tej wagi będą wymagały zwołania członków na Walne Zebranie za pomocą imiennych, pisemnych zaproszeń, wysyłanych pocztą, lub doręczenia przez specjalnego posłańca za pokwitowaniem w oddzielnej książce, w innych zaś wypadkach można poprzestać na ogłoszeniu w czasopiśmie.

Ponadto zaleca się ustalenie statutem obecności odpowiedniej liczby członków, uprawnionych do powzięcia decyzji, w szczególności w razie uchwalania zmian statutu i rozwiązania korporacji lub cechu.

6.

Do art. 90. Ustalenie w statucie okresu pełnienia funkcyj zarządu zaleca się tak ująć, żeby dać możność odnawiania zarządu nowemi siłami w krótszych okresach czasu, do trzech lat, organizacja bowiem szeregu urządzeń i wypełnienie różnorodnych zadań, jakie ustawa zakreśla korporacji lub cechowi, będą wymagały przypływu świeżych sił, wciągania coraz większego grona członków korporacji lub cechu do pracy organizacyjnej.

7.

Do art. 97. Walne zebranie członków korporacji (cechu) może powierzyć likwidację spraw w razie dobrowolnego rozwiązania korporacji (cechu) komisji likwidacyjnej, wybranej przez Walne Zebranie.

V. RZEMIOSŁO.

(Dział IX. art. 141—194 ustawy przemysłowej).

8.

Do art. 141. Przy rozpoczęciu samoistnego prowadzenia rzemiosła (art. 144) i zrzeczeniu się uprawnienia przemysłowego mają zastosowanie postanowienia art. 7. 135, 136 i 147.

9.

Do art. 142. W związku z postanowieniami art. 168 i 174, oraz w celu ułatwienia przeprowadzenia wyborów do izb rzemieślniczych, mających być zawodową reprezentacją interesów przemysłu rzemieślniczego, wyszczególnione w art. 142 rzemiosła podlegają zebraniu w grupy zawodowe według zasady ustalania ich wzajemnego związku tak pod względem używanego materjału, jak i pod względem techniki wytwarzania lub przetwarzania.

10.

Do art. 150. Do lat praktyki zawodowej, ustalonej odnośnemi rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu, zalicza się zarówno lata pracy w charakterze czeladnika i t. p., jak i lata pracy samoistnej w danym zawodzie.

11.

Do art. 164. Wspólne obrady, o których mowa w tym artykule, będą wskazane wówczas, kiedy będzie chodziło o rozważenie wniesienia na walne zebranie członków cechu wniosku w sprawie utworzenia urządzeń, obchodzących zarówno pracodawców, jak i pracowników.

12.

Do art. 176. Zarządzając wybory do izby rzemieślniczej, władza przemysłowa województka winna posiadać dokładny rejestr wszystkich rzemieślników, prowadzących samoistnie przemysł rzemieślniczy w okręgu izby przynajmniej od 3 lat (art. 174), przy zastosowaniu się do odnośnych postanowień art. 198 i 136.

Na podstawie rejestru rzemieślników, posiadających prawo wybierania i wybieralności do izby rzemieślniczej (art. 174) władza przemysłowa województka, uwzględniając ustanowioną liczbę członków izby i ich zastępców na każdy obwód w okręgu izby, winna tak rozdzielać mandaty członków i ich zastępców między poszczególnemi zawodami rzemieślniczemi zarówno w całym okręgu izby, jak i w każdym obwodzie, żeby były reprezentowane, o ile możności, wszystkie zawody rzemieślnicze, wykonywane na terenie izby.

13.

Do art. 178. Władza przemysłowa wojewódzka, powinna w terminie 3-dniowym donieść Ministrowi Przemysłu i handlu o każdej zakomunikowanej jej zmianie w składzie zarządu izby.

14.

Do art. 190. W razie założenia sprzeciwu na posiedzeniu Izby przedstawiciel Rządu zawiadamia o tem niezwłocznie Ministra Przemysłu i Handlu w drodze służbowej.

VII. PROWADZENIE REJESTRÓW UPRAWNIEŃ PRZEMYSŁOWYCH ORAZ REJESTRÓW ZAKŁADÓW W MYSL ART. 136.

Rodzaje rejestrów.

1.

Władza I-ej instancji prowadzi:

Dla przemysłu koncesjonowanego:	I. Rejestr koncesji.
Dla przemysłów niekoncesjonowanych:	II. Dwa rejestry potwierdzeń zgłoszeń: a) dla przedsiębiorstw handlowych, b) dla przedsiębiorstw wytwórczych wolnych fabryczn.
	III. Rejestr kart rzemieślniczych.
	IV. Rejestr zakładów przemysłowych, wymagających osobnego zatwierdzenia w myśl art. 14 i art. 16 rozporządzenia o prawie przemysłowem.
	V. Rejestr licencji dla przemysłu okrężnego.
	VI. Rejestr legitymacji dla komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych.

2.

Z wyżej wymienionych rejestrów, rejestry grupy I, II, III, V i VI są rejestrami osobowemi, zaś rejestry grupy IV rejestrami rzeczowemi.

Rejestry mogą być książkowe albo kartkowe.

Książkowe rejestry grup I, II, III i IV posiadają rubryki według wzorów A i B załącznika Nr. 2.

Prowadzenie rejestrów odnośnych zakładów przemysłowych wymagających zatwierdzenia urządzenia.

3.

Rejestrowanie odnośnie zakładów przemysłowych wymagających zatwierdzenia urządzenia odbywa się w kolejności, czynności i formalności związanych z powstawaniem zakładów. Naprzód właściciel zakładu wnosi podanie o zatwierdzenie urządzenia zakładu.

Po zatwierdzeniu zakładu wpisuje się zakład ten w rejestr zakładów podług wzoru B załącznika Nr. 2 pod numerem porządkowym, poczem po uzyskaniu przez przedsiębiorcę koncesji, potwierdzenia zgłoszenia względnie karty rzemieślniczej wpisuje się go w odnośny rejestr osobowy (koncesji, potwierdzeń zgłoszeń wzgl. kart rzemieślniczych) pod numerem porządkowym.

Wreszcie po otrzymania od przedsiębiorcy zawiadomienia ouruchomieniu zakładu wypełnia się rubrykę 3 b) rejestru zakładów.

4.

W razie zmiany właściciela zakładu, wykreśla się dawnego właściciela z odnośnego rejestru osobowego, następnie nowego właściciela wpisuje się pod numerem porządkowym tegoż rejestru, przyczem w rubryce 6 wpisuje się nieulegający zmianie numer rejestru zakładów z odnośną adnotacją zmiany, zaś w rubryce 4 rejestru zakładów wpisuje się numer rejestru osobowego, uzyskany przez nowego właściciela.

5.

W razie zmiany w urządzeniu zakładu (np. przebudowy) wpisuje się zatwierdzenie jej w rejestr zakładów pod numerem porządkowym przyczem zamiast wypełniania rubryk 2a, 2b i 2c danemi z poprzedniej rejestracji, umieszcza się w nich klauzulę powołującą się na dawny numer rejestru zakładów, co pozwala rozróżniać zmiany urządzeń (przebudowy) istniejących zakładów od zatwierdzeń nowo powstałych zakładów. Równocześnie w odnośnym rejestrze osobowym wpisuje się w rubryce 7 nowo uzyskany numer rejestru zakładów.

6.

W razie powstania filji zakładu w rejonie władzy właściwej dla zakładu głównego, rejestruje się filję jako nowopowstały zakład w rejestrze zakładów pod nowym numerem porządkowym, poczem numer ten wpisuje się w odnośnym rejestrze osobowym w rubrycy 4.

7.

W razie powstania filji poza obrębem rejonu władzy przemysłowej właściwej dla zakładu głównego, władza ta nie rejestrując filji w swym rejestrze zakładów, wpisuje jedynie w rubryce 4 odnośnego rejestru osobowego ten numer, który filja w rejestrze zakładów prowadzonym przez władzę przemysłową swego rejonu otrzymała. Równocześnie władza przemysłowa właściwa dla zatwierdzenia filji, po wciągnięciu filji do swego rejestru zakł., wpisuje właściciela zakładu w odnośny rejestr osobowy pod numerem porządkowym, przyczem w rubryce 5 wpisuje numer rejestru osobowego, pod którym właściciel przedsiębiorstwa zarejestrowany został w rejonie zakładu głównego.

8

W związku z punktami 6 i 7 należy przestrzegać wykonania art. 37, prawa przemysłowego, w myśl którego właściciel zakładu głównego obowiązany jest donieść o powstaniu filji nietylko władzy przemysłowej właściwej dla zatwierdzenia filji, lecz również i władzy właściwej dla miejsca siedziby zakładu głównego.

Prowadzenie rejestrów odnośnych zakładów przemysłowych niewymagających zatwierdzenia urządzenia.

9.

Ponieważ rejestru zakładów niewymagającyh zatwierdzenia urządzenia nie prowadzi się, więc zmiany lokalu zakładu wzgl. fakt powstania filji odnotowuje się tylko w odnośnym rejestrze osobowym przez wpisanie w rubryce 4 wzgl. 7 adresu nowego lokalu wzgl. adresu filji.

Rejestry kartkowe.

10

Rejestry kartkowe posiadają tesame rubryki co rejestry książkowe, lecz idące w kierunku poziomym.

Prowadzenie rejestrów kartkowych jest praktyczniejsze od prowadzenia rejestrów książkowych, jeśli ma się do czynienia z większemi ilościami zakładów przemysłowych. Przy prowadzeniu rejestrów odnośnie przedsiębiorstw niekoncesjonowanych czynność wydawania przedsiębiorcy odnośnego dokumentu osobowego (potwierdzenia zgłoszenia wzgl. karty rzemieślniczej) może być połączona z czynnością rejestrowania go w ten sposób, iż kopja oryginału tego dokumentu stanowi zarazem kartę rejestracyjną rejestru osobowego. W tym wypadku podobny dokument osobowy wzgl. karta rejestracyjna będzie miała forme określoną wzorem C. wzgl. D. załącznika Nr. 2.

Skorowidz alfabetyczny.

11.

Dla łatwiejszego odszukania danych odnośnie przedsiębiorców wzgl. zakładów przemysłowych wpisanych w różne rejestry władze przemysłowe I instancji prowadzą przynajmniej jeden skorowidz alfabetyczny.

VIII. PROWADZENIE SPISÓW I REJESTRÓW ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH PRZEZ WŁADZE PRZEMYSŁOWE II INSTANCJI.

Władze II instancji prowadzą:

1) Spis (pg. starostw) zakładów fabrycznych (motorowych lub zatrudniających ponad 20 rob.), powołanych do nadsyłania miesięcznych sprawozdań o zatrudnieniu oraz zakładów rękodzielniczych, które zatrudniają mniejszą ilość robotników, lecz ze względu na rodzaj produkcji lub jej znaczenie gospodarcze są objęte sprawozdaniem rocznem o stanie przemysłu i które w koncu roku obowiązane są na żądanie władz II instancji lub pośrednio na żądanie władz I instancji dostarczać danych o zatrudnienu wzgl. produkcji.

Spis taki może być książkowy lub kartkowy i zupełnie się w miarę zawiadomień władz I instancji o zgłoszeniu zakładów niewymagających zatwierdzenia wzgl. o uruchomieniu zakładów zatwierdzanych przez władze I lub II instancji.

2) Rejestr zakładów, których urządzenie wzgl. zmiana zostaia zatwierdzona przez władze II instancji; rejestr ten oprócz numeru porządkowego zawiera numery porządkowe, które zakłady otrzymały w spisie pg. starostw (w myśl ust. 1), przyczem zakłady istniejące zachowują dawny numer tego spisu, tak że podług numerów rejestru odróżnia się zatwierdzenie nowych od zmian w urządzeniu p(rzebudowy) itsniejących zakładów. Rejestr ten różni się od rejestru określonego wzorem B pg. załącznika Nr 2 tem, że rubryka 6) tego wzoru jako niepotrzebna odpada, gdyż prowadzony w myśl ustępu 1) ninejszego artykułu spis pg. starostw, posiada osobne rubryki dla odnotowywania danych, miesięcznych, kwartalnych i rocznych o ilości robotników oraz danych rocznych o produkcji. — W rejestrze kartkowym na odnośne rubryki preznacza się drugą stronę karty rejestracyjnej.

Załącznik 1.

Wzór: zgłoszenia przemysłu / załącznika do podania o zatwierdzenie zakładu

Do

....

(wymienić władzę przemysłową)

Za pośrednictwem ....

Imię i nazwisko petenta ....

Data urodzenia „ ....

Przynależność państwowa petenta ....

1. Miejscowość, gdzie ma się znajdować zakład przemysłowy (miasto, osada, wieś, powiat, gmina).	
2. Jakie fabrykaty ma wytwarzać zakład.	
3. Jakie materjały surowe, półfabrykaty i materjały pomocnicze mają być używane do produkcji.	
4. Położenie zakładu w mieście, osadzie lub wsi (dokładne wymienienie adresu oraz położenia w stosunku do sąsiednich posesji, budowli i pomieszczeń ze wskazaniem ich charakteru, odległości oraz nazwisk ich właścicieli i użytkowników).	
5. Rodzaj, rozmiar i ilość pomieszczeń zakładu z wymienieniem materjału, użytego na budowle, warunków oświetlenia naturalnego i sztucznego, wentylacji, kanalizacji i ogrzewania: a) istniejących już, b) projektowanych do wybudowania.	
6. Ilu robotników ma być zatrudnionych przy fabrykacji.	
7. Rodzaj sił używanych do produkcji (ręczna czy motorowa: rodzaj, siła i ilości silników).	

8.	Opis technicznych urządzeń zakładu.	a) maszyny i przybory ręczne.	
		b) maszyny poruszane siłą motorową.	
		c) transmisje i inne przewody siły.	
		d) kotły i paleniska.	
		e) środki lokomocji i transportu.	
		f) ścieki, filtry, osadniki i t. p.	
		g) urządzenia specjalne: zabezpieczenia maszyn i inne.	
9.	Zawód petenta, jego kwalifikacje fachowe i naukowe, dotychczasowe zajęcie oraz jego zdolność prawna do prowadzenia przemysłu.		
10.	Uwagi.		

[czytelny podpis i adres petenta]

..............................., dnia .... r. ....

222.

Wykładnia Ministerstwa Skarbu, dotycząca opłat stemplowych od podań stron, oraz od świadectw urzędowych, przewidzianych Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem.

(Art. 140, 141, 142, 144, 145, 154, 156 i 160). Opłaty stemplowe od podań i świadectw, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468/L. D. V. II. 283/6/27).

Nr. porz.	Art. rozp. Prezydenta o prawie przemysłowem	Przedmiot	Stawka opłaty stemplow.	Art. ustawy o opłatach stemplowych
1	4 (ustęp drugi)	a) Podanie **cudzoziemca,** nie mogącego udowodnić wzajemności przez powołanie się na umowę międzynarodową, o dopuszczenie do nabycia uprawnienia przemysłowego	3 zł. *)	145
		b) decyzja, wydana na skutek powyższego podania, dopuszczająca cudzoziemca do nabycia uprawnienia przemysłowego	20 zł.	156 (p. 5)
2	7	a) Doniesienie o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą z wyjątkiem doniesienia o rozpoczęciu prowadzenia rzemiosła (art. 144 rozp. o prawie przemysł. i nr. 36 niniejszej wykładni)	wolne	142 (p. 1)
		b) potwierdzenie przez władzę przemysłową odbioru zgłoszenia, wymienionego pod a)	wolne	160 (p. 1)
3	9	a) Podanie o udzielenie koncesji**) na prowadzenie przemysłu, wymienionego w art. 8 rozp. o prawie przemysłowem	3 zł. *)	145
		b) koncesja, wydana na skutek podania, wymienionego pod a) z wyjątkiem koncesji na handel starzyzną (art. 8, punkt 10 rozp. o prawie przemysł. i nr. 3 lit. c niniejszej wykładni)	20 zł.	156 (p. 5)
		c) koncesja na handel starzyzną	3 zł.	156 (p. 5) oraz § 175
4	14, 25 oraz 26 (ustęp ostatni)	a) Podanie o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, lub zmiany tegoż urządzenia, jeżeli i załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu **) . .	10 zł. *)	146
	18, 25, 26 (ustęp ostatni) i 28	b) decyzja, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego lub istotnej zmiany tegoż urządzenia .	3 zł.	154
	19	c) podanie oddzielne, zawierające zarzuty natury prywatno-prawnej przeciw zatwierdzeniu projektu urządzenia lub projektu istotnej zmiany urządzenia . . .	3 zł. *)	145
	19	d) oświadczenie, wniesione do protokółu rozprawy komisyjnej (art. 21 rozp. o pr. przemysł.), a zawierające zarzuty natury prywatno-prawnej przeciw zatwierdzeniu projektu urządzenia lub projektu istotnej zmiany urządzenia .	3 zł. *)	140 i 145
5	24	Powiadomienie o uruchomieniu zakładu przemysłowego	wolne	142 (p. 1)
6	29	Odwołanie od decyzji władzy przemysłowej w sprawach, tyczących się zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego	3 zł. *)	145
7	36 (ustęp pierwszy)	Zawiadomienie o zaniechaniu prowadzenia przemysłu oraz zawiadomienie o zmianie lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, **nie** wymagającego koncesji . .	wolne	142 (p. 1)
8	36 (ustęp drugi)	a) Podanie o zezwolenie na zmianę lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, wymagającego koncesji **)	3 zł. *)	145
		b) pozwolenie na zmianę lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, wymagającego koncesji .	3 zł.	154
9	37	Doniesienie o otwarciu filji (z wyjątkiem, gdy chodzi o filję przemysłu koncesjonowanego) . . .	wolne	142 (p. 1)
		W przypadku, gdy chodzi o otwarcie filji zakładu przemysłowego koncesjonowanego, stosuje się nr. 3 niniejszej wykładni.		
10	38	Odwołanie do decyzji, zabraniającej prowadzenia przemysłu przez zastępcę	3 zł. *)	145
11	39	a) Podanie o wydanie legitymacji na zbieranie zamówień lub skupywanie towarów	3 zł. *)	145
		b) legitymacja	3 zł.	

*) Od każdego załącznika podania (odwołania) przypada opłata stemplowa w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

**) Wyjątek w przypadku gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz nr. 38 niniejszej wykładni.

Nr. porz.	Art rozp Prezydenta o prawie przemysłowem	Przedmiot	Stawka opłaty stemplow.	Art. ustawy o opłatach stemplowych
12	40 [ustęp drugi]	Doniesienie, na czyj rachunek będzie wykonywany przemysł koncesjonowany lub rzemieślniczy po śmierci uprawnionego	wolne	142 [p. 1]
13	40 [ustęp przedostatni]	Zgłoszenie prowadzenia przemysłu koncesjonowanego lub rzemieślniczego na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej	wolne	142 [p. 1]
14	41	a) Podanie o zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim	3 zł. *)	145
		b) zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim	3 zł.	154
15	44	Informacje do co produkcji i urządzeń zakładów przemysłowych	wolne	142 [p. 1]
16	46	a) Podanie o licencję (pozwolenie) na przemysł okrężny **)	3 zł. *)	145
		b) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny, poza przypadkami, przewidzianemi w punktach 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem (w szczególności też licencja, udzielona osobie, która jeszcze nie skończyła 21 roku życia)	3 zł	154 [oraz § 175 r. w. s.]
		c) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny, udzielona mimo istnienia przeszkód, przewidzianych w punktach 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem	20 zł.	156 [p. 5]
17	53 (ustęp ostatni)	a) Doniesienie o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu okrężnego, ograniczonego do targów	wolne	142 [p. 1]
		b) potwierdzenie odbioru zgłoszenia o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu okrężnego, ograniczonego do targów	wolne	160 [p. 1]
18	54	a) Podanie właściciela licencji na przemysł okrężny o rozszerzenie jej ważności poza obszar województwa, na który została wydana	3 zł *)	145
		b) decyzja zezwalająca na to rozszerzenie . . .	20 zł.	156 [p. 5]
19	55	a) Podanie o osobne zezwolenie (wizę) miejscowej władzy przemysłowej na prowadzenie przemysłu okrężnego w pewnej gminie	3 zł. *)	145 [p. 1]
		b) zezwolenie, wydane na skutek podania, wymienionego pod a)	3 zł.	154
20	58	a) Podanie o pozwolenie na przybranie pomocnika przez prowadzącego przemysł okrężny	3 zł. *)	145
		b) zezwolenie, wydane na skutek podania wymienionego pod a)	3 zł.	154
21	72 i 160	a) Podanie o zezwolenie na rozszerzenie okręgu korporacji lub cechu poza obszar powiatu administracyjnego, w którym korporacja lub cech ma siedzibę	3 zł. *)	145
		b) zezwolenie na takie rozszerzenie	3 zł.	154
22	74, 99, 104, 109, 160 i 167	a) Podanie o zatwierdzenie statutu lub zmian statutu korporacji, związku korporacyj, cechu lub związku cechów, w szczególności o zatwierdzenie nowego statutu korporacji, związku korporacyj, cechu lub związku cechów, istniejących przed wejściem w życie rozporządzenia o prawie przemysłowem **)	3 zł. *)	154
		b) zatwierdzenie **)	3 zł.	154
		c) odwołanie od decyzji, odmawiającej zatwierdzenia statutu korporacji, związku korporacyj, cechu, związku cechów lub zmiany tegoż statutu **) . . .	3 zł *)	145
23	75, 104, 160, 167	a) Podanie o zatwierdzenie statutu dodatkowego korporacji, związku korporacyj, cechu, związku, cechów lub zmian takiego statutu **)	3 zł. *)	145
		b) zatwierdzenie **)	3 zł.	154
		c) odwołanie od decyzji, odmawiającej zatwierdzenia statutu dodatkowego***)	3 zł. *)	145

*) Od każdego załącznika podania przypada opłata stemplowa w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).
**) Wyjątek w przypadku, gdy podane wniesiono do magistratu, patrz nr. 38 niniejszej wykładni.
***) Wyjątek dla obszaru województw: poznańskiego i pomorskiego, patrz nr. 39 niniejszej wykładni.

Nr porz.	Art. rozp. Prezydenta o prawie przemysłowem	Przedmiot	Stawka opłaty stemplow.	Art. ustawy o opłatach stemplowych
24	48, 160	a) Podanie o zezwolenie korporacji lub cechowi na: nabycie, zbycie lub obciążenie nieruchomości, na zaciągnięcie pożyczki i zbycie ruchomości posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową	3 zł. *)	145
		b) zezwolenie wydane na skutek podania, wymienionego pod a)	3 zł.	154
25	93, 102, 160 i 167	a) Podanie do władzy nadzorczej o poświadczenie, że pewna osoba jest starszym korporacji lub cechu albo należy do zarządu korporacyj lub związku cechów .	3 zł *)	145
		b) poświadczenie, określone w punkcie a) . .	3 zł.	154
26	94 i 160	Reklamacja oraz odwołanie w sprawie ważności wyborów, dokonanych w korporacji lub cechu	3 zł. *)	145
27	95, 107, 160 i 167	Podanie oraz odwołanie, wniesione do władzy nadzorczej w sprawach tyczących się korporacji lub cechu (w szczególności także w sprawach wymiaru i poboru opłat korporacyjnych), jak również w sprawie likwidacji spraw rozwiązanego związku korporacyj lub związku cechów:		
		a) zasadniczo **)	3 zł *)	145
		b) w sprawie kar porządkowych (art. 95 ustęp piąty rozp. o prawie przemysłowem lub w sprawie zawieszenia w urzędowaniu (art. 95 ustęp przedostatni) . .	wolne	142 [p 15]
28	96 i 106, 160 i 167	Odwołanie od decyzji, rozwiązującej korporację, związek korporacyj, cech lub związek cechów	3 zł. *)	145
29	98 i 160	a) Podania gminy o zatwierdzenie projektu użycia majątku korporacji rozwiązanej lub rozwiązanego cechu: .	wolne	144 [p. 2]
		b) zatwierdzenie	wolne	160 [p. 3]
30	105 i 167	Podanie, którem zarząd związku korporacyj lub związek cechów:		
		a) przesyła władzy nadzorczej wykaz korporacyj, należących do związku	wolne	142 [p. 1]
		b) zawiadamia tę władzę o zmianie w składzie zarządu lub o zmianę siedziby zarządu	wolne	142 [p. 1]
		c) udziela władzy nadzorczej odpis zamknięcia rachunkowego	wolne	142 [p. 1]
		d) zawiadamia władzę przemysłową wojewódzką o zwołaniu zgromadzenia związku	wolne	142 [p. 1]
31	112	a) Podanie o przywrócenie przemysłowcowi prawa trzymania uczniów	3 zł. *)	145
		b) decyzja, przywracająca to prawo	3 zł.	154
32	115	Odwołanie od zarządzeń, wydanych na podstawie art. 111, 113 i 114 rozporządzenia o prawie przemysłowem .	3 zł. *)	145
33	122 i 124	a) Świadectwo, wydane uczniowi przez pryncypała stwierdzające przebyty czas nauki	wolne	jako wydane przez organy niepaństwowe
		b) świadectwo ukończenia nauki przemysłowej, wystawione przez zarząd korporacji	wolne	
		c) uwierzytelnione przez urząd gminny świadectwa, stwierdzającego przebyty czas nauki, a wydanego przez pryncypała	wolne	
34	134	Podania, tyczące się spraw, należących do zakresu działania instruktora korporacyj przemysłowych . . .	wolne	142 [p. 14]
35	135 (ustęp przedostatni)	Podanie, zawierające zrzeczenie się uprawnienia przemysłowego	wolne	142 [p. 1]
36	144	a) Zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia rzemiosła w równoczesnem wykazaniem zawodowego uzdolnienia)**) .	3 zł. *)	145
		b) karta rzemieślnicza	3 zł *)	154
37	147 192	Odwołanie od nakazu karnego, wydanego przez izbę rzemieślniczą	wolne	142 [p. 1]
38	131 196	W przypadku, gdy podanie, które według niniejszej wykładni, podlega opłacie, wniesiono do magistratu, obowiązują zasady następujące:		

*) Od każdego załącznika podania przypada opłata stemplowa w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).
**) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz nr. 38 niniejszej wykładni.

Nr porz	Art rozp. Prezydenta o prawie przemysłowem	Przedmiot	Stawka opłaty stemplow.	Art ustawy o opłatach stemplowych
		a) Podanie takie nie podlega opłacie stemplowej na rzecz Państwa (art. 140, ustęp drugi u. o. s.), jeżeli według obowiązujących przepisów należało je wnieść do magistratu albo mogło być wniesione bądź do władzy państwowej bądź do magistratu; b) jeżeli natomiast według obowiązujących przepisów podanie należało wnieść do władzy państwowej, a faktycznie wniesiono je do magistratu, to w razie zwrócenia podania petentowi przez magistrat i ponownego wniesienia przez stronę do władzy państwowej, jak również w razie bezpośredniego przesłania do władzy państwowej przez magistrat, władza państwowa zażąda uiszczenia opłaty stemplowej.		
39	196	Podania, o zatwierdzenie statutów i zmian statutów korporacji lub związku korporacyj, wymienione w art. 193 (ustępie drugim punktu 2) rozp. o prawie przemysłowem, wnoszone do wojewódzkich sądów administracyjnych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego i rozpatrywane w postępowaniu sporno-administracyjnem oraz świadectwa, wydawane na skutek tych podań . . .	Wolne od opłat stemplowych, podlegają jednak opłatom osobnym w myśl przepisów, zawartych w rozporządzeniu pruskich Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z d. 27 lutego 1884 r. (Dz. rozp. dla og wewn. administr N. 30) i w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Spr. Wewnętrzn. z dnia 28 marca 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 314.	141 (p. 1)

(Art. 16, 140, 154). Podania, wnoszone do urzędów państwowych przez korporacje, związki korporacyj, cechy i związki cechów (art. 69, 100, 160 i 167) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), jak również świadectwa, wydawane dla nich przez urzędy państwowe, **podlegają** opłatom stemplowym według przepisów ogólnych: osobom tym **nie** przysługuje również osobiste uwolnienie w zakresie opłat stemplowych od umów, przewidziane w art. 16 (L. D. V. 11. 283/6/27).

(Art. 16, 120, 140, 144 punkt 2, 160). Podania, wnoszone **do urzędów państwowych** przez Izby rzemieślnicze (art. 168 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53, poz. 468), jak również świadectwa, wydawane im przez urzędy państwowe, z wyjątkiem świadectw, wymienionych w art. 157 u. o. s. — są wolne od opłat stemplowych.

Nie podlegają również opłatom stemplowym podania, wnoszone do izb rzemieślniczych.

Obligi izb rzemieślniczych są wolne od opłaty (art. 120, punkt 1 u. o. s.). Nie służy izbom rzemieślniczym uwolnienie osobiste od opłat stemplowych w zakresie umów, obustronnie obowiązujących, przewidziane w art. 16 u. o. s. (L. D. V. 11283/6/27).

B. DZIAŁ URZĘDOWY.

223.

Rozporządzenie policyjne z dnia 20 grudnia 1927 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

Na podstawie §§ 6 lit. f, 12 i 15 Ustawy z dnia 11 marca 1850 r. o zarządzie policyjnym i §§ 137 i 139 Ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju, za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zarządzam co następuje.

§ 1. Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być urządzane tylko w pomieszczeniach dostatecznie obszernych, światłem dziennem oświetlonych, należycie ogrzewanych i wentylowanych. Pomieszczenia te nie mogą się łączyć z mieszkaniem.

Sciany pomieszczeń zakładów fryzjerskich i golarskich winny być gładkie i szczelne, pomalowane farbą klejową koloru jasnego, a w dolnej części do wysokości 1 i pół metra — farbą olejną, lub wyłożone kaflami, tak ażeby mogły być zmywane wodą. Podłogi również winny być gładkie i szczelne, bez szpar lub dziur.

§ 2. Zakłady fryzjerskie i golarskie winny mieć następujące urządzenie wewnętrzne:

1. meble gładkie niewyściełane, dające się łatwo zmywać;
2. umywalnie z wodą bieżącą;
3. szafki do przechowywania instrumentów;
4. szafę na ubrania pracujących i wieszadła dla klijentów;
5. szafkę do przechowywania czystej bielizny z zapasem bielizny w dostatecznej ilości, a mianowicie na każdego zatrudnionego w zakładzie pracownika winno być w zapasie, nie licząc będących w danej chwili w użyciu:
   a) jedno prześcieradło,
   b) trzy ręczniki,
   c) sześć serwetek,
   d) jeden fartuch lub kurtka biała;
6. skrzynię szczelnie zamykaną na brudną bieliznę;
7. szczelnie zamykaną skrzynię na śmiecie, włosy i inne odpadki;
8. spluwaczki wodne w dostatecznej ilości;
9. wycieraczkę do nóg przy drzwiach wejściowych;
10. wywieszony na ścianie napis: „Uprasza się nie pluć na podłogę".

§ 3. Pomieszczenia zakładów fryzjerskich i golarskich winny być stale utrzymywane w należytej czystości; włosy po każdem strzyżeniu winny być niezwłocznie z podłogi na wilgotno zmiatane i usuwane.

Zabrania się nocować komukolwiek w pomienionych lokalach, jak również wprowadzać do nich psy i koty.

§ 4. Wszystkie przedmioty, potrzebne do wykonywania czynności fryzjerskich i golarskich, winny być utrzymywane we wzorowej czystości, narzędzia zaś na żądanie klijenta winny być odkażone w jego obecności przez wygotowanie lub zanurzenie w płynie odkażającym (5% wodny roztwór formaliny, karbolu lub lysolu, 70% spirytusu itp.).

Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich winni być w czasie zajęć ubrani w czyste fartuchy i kurtki u szyi i na rękach szczelnie zapięte, mieć czysto utrzymane paznogcie, przed każdą czynnością winni dokładnie myć ręce i używać czystych prześcieradeł, ręczników i serwetek.

Zabrania się używania szczotek walcowych do włosów, puszków do pudru, rozpylaczy ustnych, mydła do golenia w kawałkach.

W przypadku skaleczenia miejsce skaleczone winno być po uprzedniem obmyciu spirytusem zajodynowane.

§ 5. Osoby dotknięte chorobą zakaźną, chorobami skórnemi i otwartą gruźlicą nie mogą być dopuszczane do zajęć w zakładach fryzjerskich i golarskich. W razie uzasadnionego podejrzenia o jedną z wymienionych chorób u pracowników zakładu fryzjerskiego i golarskiego na żądanie władz policyjnych może być przeprowadzone badanie lekarskie odnośnego pracownika przez lekarza urzędowego.

Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich, w których mieszkaniu zdarzył się wypadek ostrej choroby zakaźnej, winni być odsuwani od zajęć do czasu uzyskania zezwolenia lekarza urzędowego.

Osoby, dotknięte widocznemi chorobami skóry oraz zawszone, nie mogą korzystać z usług zakładów fryzjerskich i golarskich.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze winno być umieszczone w każdym zakładzie fryzjerskim i golarskim na miejscu dostępnem i widocznem.

§ 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami § 132 ustawy o ogólnym zarządzie kraju będą karani grzywną do wysokości 150 zł., lub odpowiednim aresztem, o ile inne przepisy nie przewidują wyższej kary za te wykroczenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego; jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie zarządzenia, wydane uprzednio w tym przedmiocie przez odnośnych b. prezesów regencyjnych. Zakłady fryzjerskie i golarskie nowootwierane winny odpowiadać wszystkim bez wyjątku przepisom niniejszego rozporządzenia. Zakłady już istniejące winny być doprowadzone do stanu, wymaganego powyższemi przepisami, w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia rozporządzenia; w przeciwnym wypadku będą zamknięte do czasu usunięcia zauważonych braków sanitarnych W wyjątkowych przypadkach Wojewoda na wniosek władz administracyjnyh I instancji może zezwolić na czasowe istnienie takich zakładów fryzjerskich i golarskich, które nie odpowiadają wszystkim warunkom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Wojewoda Pomorski

(—) Młodzianowski.

224.

Obwieszczenie w sprawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem.

Z dniem 16. grudnia r. b. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem a równocześnie tracą swoją moc sprzeczne z nią przepisy obowiązującej dotychczas ordynacji procederowej niemieckiej. Istniejące w dniu wejścia w życie rozporządzenia cechy, utworzone na zasadzie postanowień niemieckiej ustawy przemysłowej winny w terminie 6 miesięcy, t. j. do dnia 16 czerwca 1928 r. uchwalić i przedstawić Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Toruniu do zatwierdzenia nowe statuty, odpowiadające przepisom tego rozporządzenia. Z chwilą wejścia w życie nowej Ustawy Przemysłowej ustaje też działalność mianowanych przezemnie komisyj egzaminacyjnych mistrzowskich a odnośne nominacje tracą swoją ważność. Wszelkie wnioski o dopuszczenie kandydatów do egzaminów tak mistrzowskich jak i czeladniczych muszą być kierowane do Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu, która utworzy nowe komisje egzaminacyjne zgodnie z przepisami nowej Ustawy Przemysłowej.

Toruń, dnia 6 grudnia 1927 r.

L. dz. V D. 6299/27.

Wojewoda:

(—) Młodzianowski.

225.

Okólnik Nr. 122 w sprawie wprowadzenia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. Ust. Rz. P. Nr. 53, poz. 468.

Do wszystkich PP. Starostów oraz Prezydentów Miast w Województwie Pomorskiem.

Nawiązując do tutejszego okólnika Nr. 91 z dnia 12. IX. 1927 r. l. dz. V. A. 1—4749/27 jeszcze raz przypominam, że z dniem 16 b. m. wchodzi w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 53, poz. 468). Ponieważ rozporządzenie to nakłada znaczne obowiązki na władze przemysłowe I-ej instancji, przeto ponownie proszę o należyte zapoznanie się z postanowieniami polskiej ustawy przemysłowej, ażeby z dniem wejścia jej w życie załatwianych spraw nią unormowanych nie napotkało na trudności.

Należy również pouczyć ludność — w praktykowany sposób — o wejściu w życie nowej ustawy przemysłowej, która w całym szeregu zasadniczych postanowień różni się od przepisów dotychczas stosowanej niemieckiej ustawy przemysłowej.

Dla ścisłości podaję, że władze administracyjne (przemysłowe) I-ej instancji winny prowadzić następujące rejestry:

1. rejestr koncesji dla przemysłu koncesjonowanego,
2. „ potwierdzeń zgłoszeń dla przemysłu handlowego,
3. „ potwierdzeń zgłoszeń dla przemysłu wytwórczego, woln. fabr.,
4. rejestr kart rzemieślniczych,
5. „ przedsiębiorstw przemysłowych, których projekty urządzenia wymagają zatwierdzenia w myśl art. 14 i 16,
6. rejestr licencji na przemysł okrężny,
7. rejestr wiz, uprawniających do przemysłu okrężnego (skoro istnieje ogranicz. z punktu 1 art. 55 ustawy przemysłowej),
8. rejestr legitymacji dla komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych.

Sposób, w jaki należy prowadzić wymienione wyżej rejestry, podany jest w załączonej instrukcji do polskiej ustawy przemysłowej. To, co nie zostało jeszcze tą instrukcją unormowane, będzie unormowane osobno w najbliższym czasie. Narazie rejestry proszę prowadzić na sporządzonych przez siebie formularzach w ten sposób, aby mogły one być przeniesione na specjalne karty rejestru, które wkrótce będą Panom nadesłane. W załączeniu przesyłam rozporządzenie wykonawcze do polskiej ustawy przemysłowej oraz instrukcję dla władz I i II instancji do tejże ustawy z poleceniem jaknajściślejszego zapoznania się z nimi i stosowania. Całość zarządzeń normujących sprawy przemysłowe będzie w najbliższej przyszłości ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Na początku przyszłego roku zarządzę lustrację w poszczególnych władzach, czy sprawy przemysłowe są załatwiane ściśle w myśl postanowień polskiej ustawy przemysłowej i przepisów wykonawczych, oraz czy wszędzie prowadzone są prawidłowo wszystkie rejestry.

Toruń, dnia 9. grudnia 1927 r.

V. A. 6240/27.

Za Wojewodę:
(—) Inż. St. Celichowski.

226.

Okólnik Nr. 123 w sprawie statystyki cechów, korporacyj przemysłowych, ich związków i ich dodatkowych urządzeń.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Pomorskiego oraz Prezydentów miast Torunia i Grudziądza.

Po myśli art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) winny w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, a więc w czasie do 16 czerwca 1928 r. wszystkie instniejące korporacje przemysłowe, cechy, ich związki itd., utworzone na zasadzie postanowień dotychczasowej ustawy przemysłowej, uchwalić i przedstawić Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu do zatwierdzenia nowe statuty, odpowiadające przepisom tego rozporządzenia. Statuty ramowe jako wzory przepisowych statutów dla cechów i korporacyj przemysłowych wyszły nakładem Ministerstwa Przemysłu i Handlu i są do nabycia w głównym składzie „Spółdzielni Wydawniczej w Grudziądzu Mickiewicza 8", gdzie każdy cech i korporacja może je nabyć.

Proszę dopilnować, aby wszelkie tamtejsze cechy i organizacje dostosowały się w przepisanym terminie do przepisu art. 99 rozporządzenia i nowe statuty uchwaliły. Szczególnej proszę zwrócić uwagę na to, że prawo przemysłowe polskie nie uznaje cechów przymusowych. Po upływie wskazanego terminu cechy, które nie przyjmą nowych statutów i nie przedłożą ich do zatwierdzenia, przestaną istnieć z prawa samego. W miarę jak istniejące cechy i korporacje przemysłowe przedkładać będą Panom Starostom i Prezydentom miast swe nowo uchwalone statuty do przesłania ich Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu do zatwierdzenia winni Panowie zaprowadzić dokładną statystykę tych organizacyj i cechów według następującego szematu: 1. Nazwa i siedziba cechu, 2. teren działania, 3. jakie obejmuje zawody, 4. liczba członków cechu (mistrzów, czeladników i uczni, zatrudnionych u członków cechu), 5. organizacje uboczne — organizacje czeladnicze — organizacje dla uczni, 6. zarząd cechu (urząd. imię, nazwisko, adres).

Równocześnie zaznaczam, że według art. 95 rozporządzenia władzą nadzorczą korporacji względnie cechu jest władza przemysłowa I instancji, właściwa dla miejsca siedziby korporacji, a więc w miastach Toruniu i Grudziądzu Magistraty tych miast, a w innych miejscowościach odnośni pp. Starostowie (także w miastach liczących ponad 10.000 mieszkańców, gdzie dotychczas władzą nadzorczą cechów były Magistraty). Wobec tego winni pp. Starostowie akta, odnoszące się do nadzoru cechów, od dotychczasowych władz nadzorczych ściągnąć do własnego użytku.

Wzory statutów dla własnego użytku otrzymują Panowie od wydawnictwa, gdzie je równocześnie zamawiam.

Toruń, dnia 12. grudnia 1927 r.

L. dz. V. D. 6133/27.

Za Wojewodę:
(—) Inż. St. Celichowski.

227.

Ogłoszenie przetargu publicznego na dzierżawę prawa rybołóstwa na Wiśle.

W dniu 30 grudnia 1927 r. odbędzie się w gmachu Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego pokój nr. 30. o godzinie 10-tej przetarg publiczny na dzierżawę prawa rybołóstwa na następujących odcinkach Wisły:

1. odcinek	od	km.	0,00 — 3,00	lewy brzeg	Wisły
2.	„	„	7,40 — 9,90	„	„
3.	„	„	16,60 — 21,00	„	„
4.	„	„	21,00 — 25,50	„	„
5.	„	„	25,50 — 30,00	„	„
6 a.	„	„	50,20 — 54,30	„	„
6 b.	„	„	50,90 — 53,85	prawy brzeg	Wisły

Dzierżawę określa się na 12 lat, tj. od 1. I. 1928 do 31 XII 1939 r. Kaucja licytacyjna na każdy odcinek wynosi 50,— zł. i musi być złożona przed rozpoczęciem przetargu na ręce Komisarza, przeprowadzającego licytację. Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wybór jednego z pomiędzy

trzech najwięcej dających kandydatów na poszczególne odcinki.

Ubiegający się o dzierżawę muszą w terminie przetargu wykazać się poświadczeniem miejscowej władzy policyjnej (wójtostwa wzgl. magistratu), że posiadają obywatelstwo polskie i są rybakami zawodowymi.

Bliższe warunki dzierżawy zostaną podane do wiadomości w dniu przetargu.

Toruń, dnia 20. grudnia 1927 r.
L. dz. VII G.

Za Wojewodę:
(—)Ceceniowski.

228.

Uchwała Wydziału Powiatow. z d. 22. lipca 1927 r. o wcieleniu bezgminnych gruntów po prawym brzegu Wisły do gminy Bursztych.

Prawomocną uchwałą Wydziału Powiatowego z dnia 22 VII 1927 r. zostały następujące bezgminne grunta po prawym brzegu Wisły wcielone do gminy wiejskiej „Bursztych", a mianowicie:

a) od ówczesnej gminy Weichselburg Nr. parcel
96 97 100 148 144 103 104 105 106 142
1. 1. 18. 18. 18. 29. 29. 36. 37. 1.
128 129 143 145 146 147 130
1. 3. 1. 1. 1. 1. 18.
razem w obszarze 117.90,61 ha.

b) od ówczesnej gminy „Kanitzken" Nr. parcel
108 109 110 111 112 113 116 117 118
18. 18. 18. 18, 18. 18. 45. 45. 46
154 134 150 240 55 56 57 58 239 238
45. 45. 45. 7. 1. 1. 1. 1. 5. 9.
237 152 132 122 224
5. 45. 45. 18. 1.
razem w obszarze 115.22,92 ha.

c) od ówczesnej gminy „Gr. Grabau" Nr. parcel:
74 170 171 172 173 175 231 243 244 255
13. 1. 5. 5. 5. 21. 5. 5. 5. 1.
razem w obszarze 67.11.63 ha.

d) od ówczesnej gminy „Klein Grabau" Nr. parcel:
83 140 143 145 146 157 158 166 181 182
18. 39. 22. 37. 37. 23. 25. 32. 1. 1.
183 184 185 186 187 188 247 190 191
1. 32. 32. 32. 32. 32. 32. 21. 21.
192 42 45 47 48 52 56 51 54 55 56
21. 4. 2. 2. 2. 1. 2. 2. 2. 3. 3.
168 169 173 174 175 176 260 257 148
4. 4. 2. 4. 3. 4. 25. 37. 35.
254 255 152 153 258 256 156 160 262
37. 37. 37. 38. 39. 42. 42. 24. 32.
253 141 142 216 145 147 148 149 155
39. 5. 5. 5. 2. 5. 5. 5. 5.
170 219 220 177 154 224 225 15 39 40
2. 5. 6. 2. 5. 5. 5. 20. 20.
21 17 37. 105 106 107 108 109 110 111
20. 20. 22. 22. 29. 16. 16, 16.
160 161 208 209 213 163 214 207 228
19. 20. 29. 29. 18. 18. 18. 20. 1.
211 212
29. 29.
razem w obszarze 464.55.07 ha.

e) od owczesnej gminy „Oberfeld" Nr. parcel:
58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 237
3. 3. 3. 3. 29. 29. 29. 29. 29. 29. 31
74 75 79 131 239 133 134 240 183 185
29. 30. 3. 2. 2. 2. 4. 29. 2. 3,
186 187 238 230 242 150 228 229 193
4. 29. 29. 2. 2. 5. 6. 6. 29.
184 234
4. 29.
razem w obszarze 75.67.79 ha.

f) od ówczesnej gminy „Kurzebrak" Nr. parcel:
70 250 249 102 194 251 252
29. 29. 29. 33. 29. 29. 32.
razem w obszarze 35.43.41 ha.

g) od ówczesnej gminy „Ziegellak" Nr. parcel:
1. 7. 9. 80. 81. 347 348 108 187 351
79. 79. 2. 6. 79.
303 304 275 373 368 369 370 371 372
3. 3. 6. 8. 4. 4. 4. 4. 8.
374 311 367 314 315 316 317 318 319
4. 4. 25. 25. 25. 25. 39. 25. 25.
320 321 322 364 365 366 327 336 337
25. 25. 25. 42. 25. 25. 2. 82. 82.
338 339 340 349 350 330
83. 83. 79. 79. 6. 24.
razem w obszarze 205.38.23 ha.

h) od ówczesnej gminy „Mewischfelde" Nr. parcel:
32. 10. 9. 8. 28. 27. 17. 18. 25. 26. 29.
24. 30. 23. 16. 13. 3. 2. 5. 6. 7. 12. 13.
14. 4. 31. 11. 21. 22. 19. 20. 1. 33. 34.
razem w obszarze 144.60.54 ha.

i) od ówczesnej gminy „Gross Weide" Nr. parcel
496 492 494 495
0.62 0.65 0.62 0.62
razem w obszarze 0.30.30 ha:

j) od ówczesnej gminy „Schulwiese" Nr. parcel:
185 186 187 81 82 181 170 178 175 88
13. 14. 14. 12. 13. 14. 14. 14. 14. 13.
89 90 91 173 171 94 95 96 97 196 167
13. 13. 13. 14. 14, 13. 13. 13. 13. 14. 14.
100 101 102 103 155 163 106 107 161
14. 13. 13. 13. 14. 14. 13. 13. 14.
159 110 111 112 113 157 155 153 151
14. 13. 13. 12. 13. 14. 14. 14. 14.
149 146 147 193 191 189 15. 16. 17. 18.
14. 8. 14. 14. 12. 13.
19. tzw. „Kleinfelderkämpe" Nr. parcel 1. 2.
6. 7. 10. 24 25 133 28 29 134 135
4. 5. 13. 13.
39 40 41 195 67 128 129 42 43 44 138
8. 9. 8. 11. 13. 12. 12. 8. 9. 8. 8.
139 143 141 134
3. 14. 3. 67.
razem w obszarze 222.05.68 ha.

k) od ówczesnej gminy „Oberförsterei" — Rehof Nr. parcel:
404 405 406 407 408 409 410
0.74 0.74 0.74 0.74 0.74 0.74 0.74
razem w obszarze 32.53.82 ha.

l) od ówczesnej gminy „Rehof" Nr. parcel:

137	138	139	140	141	142	143
0.55	0.55	0.55	0.55	0.55	0.55	0.55

razem w obszarze 26.82.70 ha.

m) od ówczesnej gminy „Schadewinkel" Nr. parcel:

0.89	90	15.	16.	17.	18.	19.
0.20	0.49					

razem w obszarze 29.83.54 ha.

Razem: lit. a) do n) 1.627.63.23 ha

Gniew, dnia 6. grudnia 1927 r.

L. dz. 5975/27 W. P. I.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta

(—) Dr. Lemańczyk.

229.

Obwieszczenie Wójtostwa na obwód chojnicki o likwidacji drogi z Chojniczek do Pawełek.

Odcinek drogi, prowadzącej z Chojniczek do Powałek, przechodzący przez podwórze majętności Jarcewo, likwiduje się wobec przełożenia wymienionego odcinka w około zabudowań majętności Jarcewo, w myśl § 57 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. sierpnia 1883 r.

Przeciw powyższemu orzeczeniu przysługuje interesentom prawo wniesienia uzasadnionego sprzeciwu w okresie 4 tygodniowym.

Klonowo, dnia 9. grudnia 1927 r.

Władza policyjno-drogowa.

Wójt:

(—) Jezierski.

C. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

230.

Unieważnienie książki rewizyjnej kotła parowego.

Zaginęła książka rewizyjna kotła Nr. 9836, fabr. Pauksch, zbudowanego w roku 1908. Książkę tą niniejszem unieważniamy. Gorzelnia Nowy Jasieniec, pow. Świecki, dnia 15 grudnia 1927. Okręgowy Urząd Ziemski w Grudziądzu.

Czcionkami Drukarni Robotniczej W. Pawlak i S-ka w Toruniu.